

T.C.
Ankara Üniversitesi
İLAHİYAT FAKÜLTESİ
Dinler Tarihi Ana Bilim Dalı

Y A H U D İ L İ K

V E

V A T İ K A N

(JUDAİSM AND VATİCAN)

Timothy Tindal Robertson

Lisans Tezi

Tezi veren

Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK

Hazırlayan

Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman KÜÇÜK
Dinler Tarihi Ana Bilim Dalı
Öğretim Üyesi

Kâzım SARIKAVAK
Tefsir ve Hadis
Bölümü: 4700

İÇİNDEKİLER

	Sayfa	Nu.	r
1-Önsöz		I	
2-Giriş		II	
3-Hıristiyan ve Yahudi kaynaklarından alınan metinler (Kitabın konularının öncesindeki metinler)	1	-	
4-Yahudi meselesi ve konsül	3		
5-Jules Isaac ve İncil yazarları	8		
6-Jules Isaac ve ilk devir İncil yazarları	14		
7-Sonuç	39		

Ö N S Ö Z

Bu gün Dünyada yaşayan insanların ve milletlerin ekserisinin müntesibi olduğu Hristiyanlık ve Yahudilik, ilahi dinlerden, tek Tanrı inancına sahip, Allah tarafından vazifelenendirilmiş bir peygamberin tebliğleri doğrultusunda inanç sistemlerini oluşturan bu iki dinin en üst kademelerinde ki temsilcilerinin nangi noktalarda ayrıldıkları, nangi noktalar da birleştikleri meselesi şüphesiz ki daima beşeri münasebet içerisinde olan diğer insanları, bilhassa hemen her bakımdan Müslümanları ve de asırlar boyu İsmâin bayraktarlığını yapan biz Müslüman Türkleri yakından ilgilendirmektedir.

Gerek haşlı seferleri ve gerekse engizisyon daragaçlarında sallanan, çeşitli işgence ve tasfiye hareketlerine taci tutulan Yahudilerin Müslüman Türkler tarafından korunmaları, hatta varlıklarının sağlanması, tarih sayfalarını dolandırırken, sonunda bu iki birbirine düşman taraf birleşerek asırlar boyu cihana hak ve adalet salmış büyük Osmanlı İmparatorlugunu dolayısıyla Müslüman Türk Milletini yok etme hareketlerini göz önüne getirecek olursak, bu emperyalist zihniyetin nerelerden nasıl kaynaklandığını, ihtilaf, ittifak noktalarını iyi bilmek herhalde şuurlu her Müslüman Türk için büyük bir ehemmiyeti haizdir.

Hristiyanlığın ortaya çıkışı ve ilk müntesibleriyle bilhassa Hz. İsanın maruz kaldığı ızdıraplar hk. da Hristiyanların birinci elden kaynaklarıyla Yahudilerin önemli muteber şahsiyetlerinin verdikleri bilgilerin farklılıklarını müdafaa ve itham şeklinde mükayeseli olarak veren orjinal adı "Judaism and Vatican", olan "Yahudilik ve Vatikan" isimli eser gerçekten çok önemli bir durumu haizdir.

Tez olarak aldığımız bu tercüme çalışmamızda yakın himmet ve yardımlarını gördüğüm hocam İrd. Doç. Dr. Abdurrahman Küçük'e minnet ve şükranlarımı sunarım.

Ayrıca bu tezin verilmesinde ve seyrinde değerli irşatlarını ve yardımlarını esirgemeyen hocam Prof. Dr. Günay Tümen'e hürmet ve şükranlarımı arz ederim.

1- "Judaism and Vatican" kitabı yazar tarafından "Dini inkilâba yönelik bir çalışma" olarak değerlendirilmiştir.

II

G İ R İ Ş

Uzun bir hazırlık safhası geçirdikten sonra ilki 1964 ve nihayeti 1965 senelerinde yapılan Hristiyan-Yahudi dialogunun Kilise temsilcisi Rahiplerin onaylaması hadisesi bütün dünyada büyük bir hadise olarak karşılanmıştır.

Tercümeyle çalıştığımız "Judaism and Vatican" (1) isimli kitap önce "Vicomte Leon De Doncins" tarafından Fransızca olarak kaleme alınmış, daha sonra "Timothy Tindal Robertson" tarafından İngilizceye çevrilerek Londra'da "Britanyalılar" yayın şirketi tarafından 1967'de yayınlanmıştır.

Bizim tercümesini yaptığımız kitap 1967'de İngilizce olarak yayınlanan baskısıdır.

Kitap'ta üç bölüm var; 1. Bölüm: Hristiyan kaynaklarındaki Yahudi istihkarına ait öğretimin tedkiki'nden bahsederek bu bölümde şu konu işleniyor.

- a) Yahudi meselesi ve konsül
- b) Jules Isaac ve İncil yazarları
- c) Jules Isaac ve ilk devir İncil yazarları

2. Bölüm: "Çağların Proplemi" ana başlığı altında dokuz konudan meydana geliyor bunlar ise şöyledir.

- a) Yahudi meselesinin karışıklığı
- b) ~~Yahudi meselesi~~ Musa şeriati ve Talmud
- c) Marranlar
- d) Asimilasyon
- e) Durum içinde durum
- f) Yahudi düşmanlığı
- g) Dünya inkilâbı
- h) Onü ve sonu olmayan düşmanlık (bitmeyen kin,
- i) Bir Yahudinin portresi

3. Bölüm ise: "Konsülün çözümü" ana başlığı altında şu kısımlardan meydana gelmiştir.

- a) Vatikan Oylaması
- b) Konsüle karşı olan dini Risaleler
- c) Katolik düşüncesini Yahudiler nasıl değiştirdi

1-İlave, konunun başına müracaat

2-İlave, Altı milyon masum kurban

Bibliyografi

Index

Kitap'ta bulunan bahisler yukarıda çıkarıldığı gibidir.

Benim yaptığım tercüme kitabın üç bahisten oluşan birinci bölümüdür.

Tercümede kitabın orijinalinde verilen alıntı kaynakları bu alıntıların sonunda () parantez içinde alınarak hem orijinal ismi ve hem de tercümeleriyle sahifenin dip notunda verilmeye çalışılmıştır.

(1) Kitap, Hristiyan medeniyetini kuran Kilise rahiplerinin aziz hatırasına ithaf edilmiştir.

III

Ayrıca orjinal metin sayfa numaraları o sayfanın bitimi göz önüne alınılar tercümenin sayfa sağ kenarlarına konmuştur.

Kitapta ana konu olarak işlenen Roma'daki oylama beynel milel Yahudi teşkilat ve şahsiyetlerinin çabaları yanında bil-hassa Yahudi tarihçi Jules Isaac tarafından sağlanmaya çalışılmış ve bu çabaları sonuç vermiş istedikleri sonucu elde etmişlerdir.

Bundan sonra kitabın 1. Bölümünden önce kitapta yer alan Hristiyan ve Yahudilerin muteber kaynaklarından alınmış metinlerin tercümelerini vereceğiz ve sonra da asıl tercümemize konu olan 1. Bölümün tercümesini vermeye çalışacağız.

Kitabın tercüme ettiğimiz kısmı tarih boyunca Hristiyanların Yahudiler hakkındaki genel kanaatlerinin temellerini oluşturan sebepleri ve buna Yahudilerin müdaafalarını görüyoruz.

Tercüme yaptığımız kitap önce Fransızca yazılmış sonra Fransızcadan İngilizceye tercüme edildiğinden bizim İngilizceden yaptığımız bu tercümede bilmeden yaptığımız hatalardan ve cümlede bozukluklardan dolayı peşinen okuyuculardan özür dilerim.

HIRISTİYAN VE YAHUDİ KAYNAKLARINDAN ALINAN METİNLER

İncil hakikatı asla bozulmayan hayati bir kanundur. Bu hakikat sorumlu tüm insanlar için her zaman başlıca müracaat kaynağıdır; O daima hüküm sürmelidir.

Papa John XXIII

O, Yahudileri daha çok kötü niyetli gibi gösterebilmekte olan bir rekabettir ki daha çok yapılan değişiklik ve tesir (etkilenme)in Dördüncü İncili anlatan (Yuhanna)da olduğu gibi dir ki bunun (kökü de) matta'ya varır; Onun hata yapmayan eli hedefini asla şaşırmayan zehirli oku attı, onun hedefi asla şaşmazdı. (1)

Profesör Isaac, meşhur bir Fransız-Yahudi tarihçisidir.....Hayatının son yıllarını Yahudi düşmanlığının dini köklerinin araştırılması çalışmasına vakf etti. O son papalar Pius XII ve John XXIII ile beraber görüşmeler yapmıştı, daha sonra büyük ehemmiyet kazanmış ve ondan sonra da Romanın Kilise ayinleri kitabında Yahudileri tahkir edici bazı pasajların tashihiini yaptırmıştır. (2)

Yahudi düşmanlığının gizli olarak varlığı ve sürekliliği Kutsal kitapların maksatlı tercümeleri geleneksel ve her türün dini öğretisinin tariflerinden başka bir şey değildir. (3)

Evrensel Konsülün kiliselere ve Hıristiyan olmayanlara deklarasyonu Yahudi halkından müsterek günahın mesuliyetini kaldırıyor olması küstahça, uçur politikalar ve Allaha karşı bir hakakket idi; Geçen hafta Toronto'da Amerikanın Yahudi Üniversitesinde Yahudi felsefesi profesörü olan Dr. Eliezer Berkovitz böyle dedi.

O dedi ki Hıristiyanlık tüm Avrupada İncil vasıtasıyla değil fakat kılıç vasıtasıyla yayıldı ve Hıristiyan kiliselerinin evrensel birliği için uğraşanların düşünce ve prensipleri (ecumenism) nin ruhu ve zeki (anlayışlı) inançda şimdi halkla olan ilişkileri kuvvetlendirme çabalarının duraklamasından daha da az ileri sürülmekteydi. (4)

-
- 1- Jules Isaac; Jules et Israel P. 48 (Jules Isaac, İsa ve İsrail S. 48)
 - 2- Jewish Chronicle 29 th October 1965, P. 14 (Yahudi tarihi, 29 Ekim 1965 S. 14)
 - 3- Jules Isaac; Jesus Israel, P. 572 (Jules Isaac, İsa ve İsrail, S. 572)
 - 4- Jewish Chronicle, 28 th January 1966 P. 17 (Yahudi Tarihi, 28 Ocak, 1966 S. 17)

Hız. İsa'nın tecrübelerinin (mahkeme) tercümesi olan İncil, ilk asrın büyük mahkeme hadisesi gibi Roma Piskopos'u müfessirler tarafından bize aktarıldı ki bunda kötü hiyetli kurnazlığın olması dehşete düşürüyor.(1)

Hristiyan ve Yahudiler arasındaki mes'ud bir kardeşliğin tesisini zor ve ağır bir iş olması; eğer basma kalıp sözler ve peşin hükümler bir tarafa atılırlar ve yerlerine mantıki ve uygulanabilir bir şart ,anlaşma (reappraisal) konulursa daha ileriye gidebilir. O bizim diğerleri hakkında bildiklerimizden lüzumludur. Konuşmak mecburiyetindeyiz, fakat bu konuşma Din değiştirme manasına değildir. (2)

-
1. D.G. Runes; The Jew and the Cross, 1965, P. 26
(D.G. Runes; Yahudi ve Haç, 1965, S. 26)
 - 2- Jewish Chronicle editorial, 27 th January, 1967
(Yahudi tarihi önsözü, 27 Ocak, 1967)

YAHUDİ MESELESİ VE KONSÜL

19 Kasım 1964'de Katolik Kilisesi piskoposları ve kardinalleri Roma'daki Konsülde toplandılar ve Kilisenin Yahudiler lehine bir tavır içine girmesi konusunda birçok taslağı büyük bir çoğunlukla kabul ettiler.

27 Kasım tarihli "Le Monde" gazetesi bu oylamaya şiddetle bir tepkiyi doğu Katolik Kilisesi ve Arap devletleri arasında başlattı.

Makale gazetenin Roma muhabirinin bir ilavesiyle bitiyordu, ilerici Katolik kolu'nun lideri, Father Congar'ın sözcüsü olarak düşünülen H. Fesquet, Konsülde yapılan gizli oylamanın fesli için bir hareket başlattı ve sonra şöyle devam etti:

99 Rahip HAYIR, 1651 Rahip EVET ve 242 Rahip de ŞARTLI EVET oyu verdiler. Ancak şuda var ki bu geçici bir oylamadır, nihali oylama 1965 deki Konsülün Dördüncü celsesinin yapılacağı yerdedir.

Umumî Kongre'de dogulu piskoposlar yek vucut olarak müdahale ettiler ve konsey tarafından Yahudiler mevzuunda beyan edilen prensiplere karşı olduklarını söylediler. Biz böylece menfi oy veren 99 Rahipin dogulu olduklarını varsayabiliriz.

Aşağıdaki pasaj, 20 Kasım 1964'te konsül papazları tarafından Yahudiler hakkında oylanmış deklarasyon metninden alınmıştır:

..... Hristiyanlarca Yahudilerden kabul edilen miras dan beri bu Kutsal Konsül kararları bilhassa ileriye yönelik, karşılıklı görüşleri uyuşturabilmek ve yapıcı tenkitleri tenkitleri birbirine iletebilmeye yöneliktir. İlâhiyatla ilgili çalışmalar yani kardeşçe müzakerelerin olmasının daha ilerisinde ilâhiyatla ilgili çalışmalara yöneliktir. Ayrıca O(Konsül) ne de olursa olsunlar insanların başına gelen kötü birşeyi reddetmekle, Yahudilerin dargınlığı ve dogru olmayan kinlerine taraftar olmamayı aynı şekilde değerlendirmiştir.....

Herkes Yahudi halkını; Allah'ın sözleriyle yapılan(9) vaaz veya dünyevi sohbetlerde, dihi öğreten kitaplarda reddedilmiş bir millet gibi göstermemek hususunda olduğu gibi, Yahudilerden insanların zihinlerini sogutabilmek için söylemiş veya yapılmış şeyler konusunda da dikkatli olmak zorundadır. Yiheaynen böyle .z. İsa'nın maruz kaldığı akibeti ona reva gören Yahudilerin tüm yaptıklarını zamanımızdaki Yahudilere isnad edemeyiz. (1)

1- The Tablet, 26 th September 1964, p. 1094 the revised text on the agenda for the third session

(Mevha, 26 Eylül 1964 s. 1094, Üçüncü celsenin gündeminin tashih edilmiş hali.)

İlk müşahede, bu hareket Yahudi gelişimine karşı Hristiyan alemi niyete etmeye çalışırken bu zulmü da-
ima kinayan kilisenin değişmeyen doktrinlerine uyuyor
gibi görünür. Yahudi yazar Max I. Dimont, zulmü tarafsızca
dile getirmiştir:

Ortaçağ Papa ve Kralları Yahudileri istedikleri
gibi tamamen silip süpürebilirlerdi, fakat istemediler....
İktisadi, içtimai hatta dini baskılar Yahudilerin varlı-
ğını istenilmez hale getirdiğinden onlar sürüldüler
fakat öldürülmediler.....

Kilise bütün insanlığa kurtarıcı bir ruh sundu
ve onların ruhlarını kurtarmak için hayatlarını aldı. Hı-
ristiyanlık din olarak kişilere Hristiyan olmayan Yahudi-
lere karşı baskı unsuru olma durumunu kaybetti. Ancak
Batılı toplumlar onlar için dünya'da hiçbir yer olmadığ-
ını hissettikleri için milyonlarca kişiyi kayıtsızca
öldürmeyi göze alabilirlerdi. (1)

Aslında, her ne kadar, Roma'da oy çokluğu ile olan
bu oylama hareketi, Konsey papazlarının çoğunun Yahudili-
ğin bizzat çok önemli bir terkihi olması gibi ciddi bir
yanlış anlamının tesiri altında olduklarını ima eder.
Görünen o ki o oylamada alınan kararları dünya musevi söz-
cüsü ve Yahudi manfaatine çalışan basın tarafından us-
talıkla ileri sürülen problemin insanîyet perverlik yönü-
nü Yahudiler lehine tatbik ettiler.

Doğrusu, Yahudiler hakkında eski ve muteber öğre-
tilerin, Kilise davranışlarının tashihi maksatıyla Konsü-
le~~le~~ teklif edilen reformların arkasında Yahudi şahsiyet-
~~lerinin~~ teşkilatlarının ve önemli Yahudi şahsiyetleri-
nin bir numaralı rolü olduğu fikrini vermektedir. Sözü
edilen bu şahsiyet ve teşkilatlar ise şunlardır:
Jules Isaac, Label Katz, B'nai B'rith başkanı, Nahum
Goldman, Dünya Yahudi kongreleri başkanı. v.s,

Bu reformlar, iki bin yıldır yanılan kilisenin
kendi kendini ıslah etmesi ve Yahudilere karşı olan ta-
vırlarını topyekün yeniden gözden geçirmesi fikrini
verdiğinden çok önemlidir.

Avam katolikler arasında Hristiyanlığın Yahu-
dilikle aynı kökten geldiğini göz önüne alarak Yahudi-
ler için hoşgörü iddia eden devamlı yükselen büyük
rahipler tarafından bir kampanya başlatılmıştır. Hadise-
nin gerçek yüzü, her iki taraf içinde, bu başlıca düş-
man olarak düşündükleri geleneksel katolikliğin münkariz
olması için yapılan planlı bir silahtır. (10)

1- Max I. Dimont; Jews, Good and History P. 286

(M. I. Dimont; Yahudiler, Allah ve Tarih, S. 286

Yukarıda zikri geçen zevattan birisi vardı ki o (köklü) önemli bir rol oynadı. Bu kişi geçenlerde ölen "Aix en Provence"ın yazarı Jules Isaac'dır. Bu zat bir zamanlar Fransada Genel eğitim müfettişliği ve tarih üzerine akademik (ders) kitapları yazarlığı yaptı.

Isaac, piskoposlar arasında hatırı sayılır bir destek olarak Konsülü lenine çevirdi. Aslında o, Kilise'nin ananevi öğretisine karşı yapılan mücadeleyi kışkırtan ve o mücadelenin en önemli teorisi yeni idi.

Onun tezinin (iddiasının) özeti şudur:

Biz, ikinci dünya savaşı sırasında Auschwitz ve diğer ölüm kamplarında Avrupalı Yahudilerin tasfiye edilmesinin mantıki, legal neticesi, Yahudi düşmanlığı ile beraber bir şeyler yapmak mecburiyetindeydik.

Ona göre, Yahudi düşmanlığının en tehlikeli şekli Hristiyan Yahudi düşmanlığı ki bu da aslında ilahiyatla ilgilidir. Esasen, Yahudiliğe karşı Hristiyanlığın tavrı Dört İncilin yazarları tarafından yapılan tasvirler ve Kilise papazlarınınca yapılan tefsirlere dayanarak her zaman Hz. İsa'nın maruz kaldığı akibete bağlanmıştır. Bu kilise papazları ise şunlardır: St. John, Chrysostom, St. Ambrose, St. Augustine, Papa Büyük Gregory, St. Agobard, Galler Baş Piskopos'u ve diğer birçokları.

Böylece Jules Isaac ilahiyatla ilgili bir mevzu olan İncil izahatının tarihi değerinin münakaşa ile çürütülmesinin ve Yahudilerden etkilenen Hristiyanların kilisece korunarak "ahipler tarafından ileri sürülen fikirlerin değerden düşürülmesini istedi. Yahudiler diğer Hristiyanlara karşıda onları devamlı tersim iddiası ile suçladılar.

Şimdi J. Isaac'ın görüşlerini kabul ettirmek için Konsülün merkezinde ve Vatikan'da hangi adımları takip ettiğini ayrıntılarıyla düşünelim.

O sürgünde olduğu sırada karısı ve kızını kaybettikten sonra hayatının son yirmi senesini Hristiyanlık ve Yahudilik arasındaki ilişkiler hakkında önemli çalışmalara vakf etti, ve iki önemli kitap yazdı, bunlardan ilki "Jesus et Israel" (1) dir ki birinci baskısı 1949 ikinci baskısı 1959'da yayınlandı, ikinci kitabı ise "L'Antisemitisme" (2), isimli kitabı ki bu da ilk 1949 ve sonrada 1956 da basıldı.

-
- 1- Jesus et Israel (İsa ve Yahudiler)
 - 2- L'Antisemitisme (Yahudi düşmanlığı)

Bukitaplarda Jules Isaac modern yahudi düşmanlığının kaynağı olarak söylediği Hristiyan eğitimini sert bir şekilde tenkid eder ve iki bin yıllık doktrinlerin ıslah ve temizlenmesi konusunda pek çok düzeltmelerin yapılması için esteklerde bulunur.

İlerde bu iki kitabı kısaca inceleyeceğiz, şimdilik Jules Isaac'ın yahudi meselesini Konsülün dikkatine sunduğu bölümü incelemeye devam edelim.

Savaşın sonuna doğru, onun savunduğu fikirlere(11) katolik taraftarlar tarafından iştirak edilen millî ve milletler arası toplantılar organize etmeye başladı.

1947 de (1), Katolik-Yahudi dialogları taraftarı olan Yahudilerden Edmond Fleg ve Samy Lattes; Katolikler arasında Henri Marrou, Father Danielou ve piskoposluk yazarlar kuruluından Abbe vieillard'ın hazır bulundukları toplantıda O(Yahudiler hakkındaki Hristiyan eğitiminin tashih) ine ait hazırlanan muhtıranın 18 yerinde düzeltme yaptı.

O, aynı yıl, 19 ülkeden 70 üyenin katıldığı ve aralarında Papaz Callixte Lopinot, Rahip Demann, Rabbi Kaplan'ında bulunduğu İsviçre'de Switzerland'daki beynelmilel konferansa davet edildi. Genel oturumda Konferans yahudileri ilgilendiren (Yahudilerhk. daki) dini eğitimin (öğretimin) ıslahı(arıtılması)için benimsenen ölçüleri (tedbirleri) Hristiyan miliselerine teklif edilen "Seelisberg'in on hedefi" olarak benimsenmiştir.

Daha sonra Jules Isaac, Fransanın büyük Musevi lideri ve yardımcısı, Jacob Kaplan ve yahudi Edmond Fleg ve Leon Algazi Katolik arkadaşları Henri Marrou, Jacques Madaule, Jacques Mantet ve Protestan arkadaşları Profesör Lovsky ve Jacques Martin gibi'lerin yardımıyla ilk Yahudi-Hristiyan Dostluk cemiyetini kurdu. Toplumların ictimai töreleri mensublarını birbirlerinin dinine girmeyi(din değiştirmeyi) yasaklamaktaydı ve onun örgütünü Aix, Marseilles, Nîmes, Mont pellier, Lyons ve enson da Lille'de ki diğerleri takip etti; Jules Isaacx kardinal Lienart'ın desteği ve Dom Bosco'nun tarikatından bir rahibenin yardımıyla tehlikelerden kendini sağlama aldı. Nihayet o Kuzey Afrika dabaşka bir teşkilat daha kurdu.

1- Müteakip bütün bu malumat Jules Isaacın bizzat kendinin meydana getirdiklerinden alınmıştır.

1949'da O, Romadaki rahiplerle bağlantı kurdu ve onlar arasında edindiği dostlukla Pius All ile özel bir görüşme yaptı, ona Yahudilik adına maruzatta bulundu ve ona Seelisberg'de tesbit edilen 10 hususu inceleyip incelememediğini sordu.

1959'da O, Yahudiler hakkında Hristiyanlık öğretilerinde (egitiminde) ki islahata ihtiyaç olduğundan Sorbon'da bir konferans düzenledi ve hakikat sevgisi, adalet duygusuna sahip Papa John'a bir gösteri ile konferansı kapattı.

Bir müddet sonra Roma dini devletinin yüksek rütbeli idareci Kardinallerden Tisserand, Jullie, Ottaviani ve Kardinal Bea ile tanıştı ve 13 Haziran 1960'da Papa ile görüştü ve proplemin üzerinde özellikle çalışmak için bir alt komisyon kurulmasını teklif etti ve hor görme eğitimi kınamasını Papa'dan istedi ve bu isteği Papa tarafından kabul edildi. (12)

Kısa bir zaman sonra Jules Isaac, memnuniyetle öğrendiki önerileri Papa tarafından nazarı itibara alınmış ve tedkik edilmesi için Kardinal Bea'ya teslim edilmişti. Daha sonra 20 Kasım 1964 Konsülün de oylanarak kabul edilen sonucun Yahudilerle kilise arasında ki ilişkileri araştırmak için özel bir çalışma cemiyeti kurdu. (13)

JULES ISAAC VE İNCİL YAZARLARI

Şimdi Jules Isaac tarafından ortaya atılan İncil yazarlarına karşı itirazları, özellikle onların Hz. İsa'nın çektiği acıya dair olan hikayelerine başvurularak, zahiren zihni tamamiyle doldurulmuş görünen Hristiyan anlayışıyla birlikte "İstihkar Öğretimi" diye adlandırıldığı için mes'uliyet hissi taşıyan Isaac'ın Kilise Rahiplerine karşı muhalefetini inceleyelim.

Jules Isaac, İncil yazarları tarafından nakledilen herhangi bir tarihi hikaye, i sorumsuzca, duygusuzca) reddeder:

Hak ve vazife sahibi tarihçi için gerçek görev (Yahudilere karşı) olan takibat için aynı kaynaktan yazılan dört İncilin yegane delillerine acele geri dönmekte, İncil hikayelerine dikkatle gözden geçirmektedir; birini diğeriyle mukayese ederken veya birine karşı diğeri yanındakı ağırlık koyarken şahitimiz hiçbir Yahudi veya Putperest değildir. Hz. İsa'nın çektiği acının dışında her yerde İncil yazarlarının tavırları daha açık ve nettir. Hristiyan dışı belgelerin yokluğu ise işin kötü tarafıdır...

Ancak kecinlikle dikkati çeken şudur ki; Yahudilerin mes'uliyetinin çoğalmasına mukabil Roma'nın mes'uliyetini asgariye indirme hususundaki gayrette dört İncil yazarının düşüncesinde dağınıktır. Bundan başka Yahudilere ve Romalıya eşit şekilde itibar gösterilmedi. Bu itibar göstermede Matta çok kötü ve uzaktır. Bu o kadar şaşırtıcıdır? Düşmanlıkla kardeşlerden daha acımasız muhalifler yoktur; Şimdi, , Matta bir Yahudi hem esaslı bir Yahudiydi, İncil yazarlarının çoğu Yahudi idiler, Hz. İsa'nın Kutsal kitap tarafından haber verilen Mesih olduğunu eski ahitten aktararak göstermek için yazdığı "Filistin'de ve Filistinliler için" görünüşe göre iyi esasa dayanmış örfe uymaktadır.....

Akın bundan herhangi bir önemli tarihi hakikat çıkmaktadırdır? Ondan şüphelenebiliriz.

Diğer üç İncil yazarındakiler tamamiyle (14) şaşırtıcı değildir. Matta, çoğunlukla tarafsızdır. Onun Hz. İsa'nın maruz kaldığı ızdıraplar hakkındaki görüşleri daha çok bir maksada yöneliktir. Daha az tarafsızdan ise Luke'dir, Yahudi olmayan ve Yahudi kökenli olmayanda yalnız odur. (1)

1- Jules Isaac: Jesus et Israel, P. 428-9

(J. Isaac: İsa ve İsrail, S. 428-9)

Ancak unutmayalım ki hepside iddialarında hep fikirdirler, Platenin huzurunda, her hangi bir an ve saatte ki milli ve genel sorumluluk ve asil masum soyun sorumluluğu özellikle ve kesin olarak dünyadaki diğer her hangi bir zamandaki insanlık için çalınmış bir vakitte Yahudilere yıkıldı. İncil deki metinlerin derecesi ve öyle önemli korkunç bir iddia'ya sebep olan bir işaret vermelerinin gerçekliği gösterilmiş oluyor. (1)

Hristiyan İsrail'e karşı sorumluluk almış ve buna karar verilmiştir. Cinayetle suçlama onun cinayete niyetli olmasıdır, daha ciddi ve daha zararlı olması da mümkündür; ve de daha merhametsiz olması da mümkündür.

"İsa eski Roma'lı vali (hakim), Pontius Pilate tarafından çarşıya gerilmek üzere tutuklanmıştır."

"Ancak dört İncil yazarıda, anlaşmış gibi İsa'nın Yahudiler tarafından Romalılara teslim edildiğini ve yine Yahudiler yüzünden dayanılmaz baskıya maruz kaldığını belirtiyorlar, Pilate, İsa'nın suçluluğunu isbat etmek istemesine rağmen, yine de onu ölüme yollamıştır. Bu yüzden olay Yahudileri aşmakta, Romalılarda kalmaktadır. Cinayetin sorumluluğu onlara geçmekte ve tabiat üstü güç onları zorlamakta ve onları ezmektedir. (2)

İlk bakışta bahsedilen noktada, yani Yahudilerin sorumlu tutulmaları hususunda dört İncil yazarının aynı görüşte oldukları en azından yüzeyde intibasını edindik.

Romalının mahkemenin ölüm kararını resmen bildirmesini Dört İncil yazarıda tek sesle delile istinad ederek ciddi şekilde emin olarak Yahudilerin tasyiki altında olduğunu belirtirler. Ancak onların delili peşin hükümlü ve heyecan dolu, arizi ve gecikmiş bir ithamname niteliğindedir. Açıkcası biz onu olduğu gibi kabul etmeyi imkansız bulmaktayız. (3)

Sadece bir tek Matta kabul etmektedir ki (vekil) Vali Pilate kanını zorla döktüğü masum çocuğun suçluluğundan kendini Yahudi adaletlerine göre kurtarmış çok resmi bir şekilde ellerini bu işten temizlemiştir. Sadece yine bir tek o "Ey insanlar (ahali)" diye haykırarak "Onun asaleti bizim ve çocuklarımızın üzerindedir." diye söylemektedir. Mark, Luke ve John hiçbir şey bilmediği ve söylemediği gibi meşhur yıkanma veya şiddetli korkudan (15) bağırma (sayha) hakkındada birşey bilmez ve söylemezler. (4)

1- Jules Isaac, ibid; P.478

(J.Isaac, a.g.e. S.478)

2- Jules Isaac, ibid; P.567

(J.Isaac, a.g.e.; S.567) ibid=a.g.e.(Adı geçen eser)

3- Jules Isaac, ibid; P. 478

(J.Isaac a.g.e., S.478)

4- Jules Isaac, ibid; P.481

(J.Isaac, a.g.e., S. 481)

Burada tekrarlanmakta olan mahkemenin birinci safhasındaki tedrici değişikliğin oluşuna dikkat çekilmesi dirki bu husus Matta ile Marki arasında daha da iyi bir şekilde hissedilmektedir. Ona göre Pilate kendini sorumluluktan kurtarmıştır. O az daha bu sorumluluğu isteyerek-zıtlığa rağmen tüm yahudi helkı aziruni yıkmıştı. Luke deki Pilate hikayesinde üç kez Hz. İsa'nın masumluluğu ve açıkça onu serbest bırakmayı istediği ifade edilir. (1)

John'da aynı şekilde ilave eder: O, imparatorluk muhafızlarının arasına ve dışına giriş çıkışlarında Pilate'nin davayı garip şekilde uzatmada tereddütü kalmamıştır; Cezalandırma faslından sonra merhamet gösterisinde bulunarak "İste Adamı " dedikten sonra Yahudiler ile Pilate arasındaki uzun konuşmada; Hz. İsa'nın Allah'ın oğlu olduğunu iddia ettiğini öğrendiği zaman Pilate heyecanlanmıştı, sonra da Pilate ile Hz. İsa ifadeleri değiştirdiler. Hz. İsa'nın serbest bırakılması için Pilate çok gayret gösterdi. Ancak Yahudiler ona "eger onu serbest bırakırsan Sezarın arkadaşlığını kaybedersin" diye şantaj yaptılar o da bu vaziyette iki şık arasında tereddüt etti. Ancak sonunda şöyle bir karar verdi "Onu çarmıha gerilmek üzere onlara teslim etmeye" karar verdi. (2)

Gerçekten rekabet yahudiler tarafından daha çok nefret edilir hale getirilmiştir.

İhtimalli tarihî sebepler hakkında ne söylenmemiş ve ne söylenememişti. Ancak bildiğim kadarıyla o çok tehlikeli bir sahadır: Hakikat bazan gayr-ı muhtemel görüne bilir hemen hemen tüm meyillenmeler bana şu intibai vermektedir ki Matta ve John da Pontius Pilate'nin şahsiyeti hakkındaki asıkar olarak verilen gayr-ı muhtemel'in de hudutlarını aşmaktadır.....

Bütün gücüne rağmen şaşkınlık içinde Pilatenin Yahudilere sormuş olması, onun ve yüksek rahiplerin özelliikleri, onun belgeleri dikkate alınınca inanmak zordur. Hapsedilmiş olan Hz. İsa'ya onun yapabildikleri noktasına dikkat etmek gerekir. (3)

1- Luke: XXII 14/5,16,20,22

2- John xix-16

(Yuhanna: xix-16

3- Mark xv 12, Matthew xxvii 22

(Markos xv, 12/Matta: xxvii, 22)

Samiri ve yahudilerin zalimliğiyle mesihi harekette sanık olarak bulunan bir Yahudi hakkında birden viydan azabına düşerek onun için Yahudilerin "O, ne kötülük yapmıştı?" diye merhamet dileyerek yalvarmalarına inanmak zordur. (1) (16)

Romalı memurun kendini sorumluluktan kurtarmak temize çıkmak için sembolik Yahudi dini örfüne müracaat etmiş olmasına inanmak zordur. (bu şüphesiz Yahudilerin Alları nazarında) (2)

Kurnaz politikacının yerli oligarşiye karşı şanssız peygamberin yanında yer almayı kafasına koyduğu o günde adet olan Romalı idarecilerin ona güvenmesi ve Pilate için kendini güvenerik Hanan ve Caiaphas vasıtasıyla Judea'yı elde etmesi ki buna inanmak zordur.

Romalı temsilcinin en önemli vazifesi ve dikkat ettiği husus Romalının azameti için itibar kazandırmaktı, O dış sokaklarda bir araya toplanmış bir kaç inançlı Yahudinin şerefine verdikleri toplantılara katılmak üzere gitmiş olmasına inanmak zordur.

Herhangi bir artan tehdidi önlemek için kan dökmeye hazır olmasına rağmen güçlübir liderin Yahudi halkını memnun etmek için katli'den ve isyandan dolayı hapsedilen meşhur bir asiye serbest bırakmaya razı olduğuna inanmak zordur. (Niçin Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesi Barabbas'ın serbest bırakılmasından sonra ya bırakılmak mecburiyetinde kaldı)

Kanun yapma salahiyetindeki hakimnin hadiseyi tamamen unutmış görünerek emrindeki yüksek raniplere "Onu yakalayın ve çarmıha gerin" demesine inanmak zordur. (3)

İnanmak zordur ki hiçbir şeye inanmayan bir kafirin Yahudiler tarafından Hz. İsa'ya hucum başlatması konusuna dikkat çekilmiş olunmasına ki (4) okendisinin Allahın oğlu olduğunu söyledi. (İlk bakışta Hristiyanlığın tamamen anaşılma varlık anlayışı ya Yahudiliğe veya putperesliğe dayanmaktadır)

Romalı dava vekilinin tam olarak akılda kaldığına göre Hz. İsa'nın muhakemesi süresince görünüğe göre yapılan muamelenin bütün geleneksel metodlardan vaz geçmiş olabildigine inanmak zordur.

-
- 1- Mark xv-14, Matthew xxvii-23
(Markos xv-14/Matta: xxvii, 23)
 - 2- Matthew xxvii, 24
(Matta xxvii, 24)
 - 3- John xix-6
(Yuhanna: xix-6)
 - 4- John'a göre: xix-7,8

Ancak asıl inanılmaz olan bin yıldan daha fazla zamandır vatanperver ve dindar olan tüm yahudi halkı bir den Pilate'nin muhasarası hususunda Hz. İsa'ya karşı öfkelenmesi, Romalının öfkesi ve o peygamberi istemesi ki o peygamber halktan bir adam, o insanlardan biriydi. O günden öncede sonra da çok itibar görmüştü, o Romalı askerler tarafından usullerince Romada çarmıha gerildi...(1)

Yahudi halkının tümünün "Onun asaleti bizim ve çocuklarımızdan üstündür" diye bağırması ve Pilatenin yaptığı işte kendini temize çıkarması arasındaki zıtlığın tebarüz ettirilmesindeki tarihi sahnenin farklılığı ne olabilir ? (17)

Biz onunla ilgili bilgileri henüz arzetmiştik. Ancak o kötülüklerden fazla işlemiş birini yeteri kadar dikkate almamıştır. (2)

Ben hala Pilatenin Roma mahkemeye usullerine tamamen muhalefet ederek sergilemiş olduğu hareketin yeterli olduğunu iddia etmekteyim. Ben Pilate'nin hareketinde bütün ihtimaller dikkate alınarak neticede adaletin tecelli etmediği inancına sahibim. Pilate'nin yaptığı tüm faaliyet şüpheli vesikalara dayandığı gibi biz onda greksiz uzatmalarda bulunduk.

Yahudilerin "Onun asaleti bizim ve çocuklarımızın üzerindedir" sözünü cevapları şüphesiz o sözle eski Yahudi gelenek ve tabirleri arasında bağlantı kurulduğunda daha az bir zıtlığın olduğu görülür. Ancak dediğimiz gibi o tamamen iğrenç karakterinden ve öfke ile verildiğini iddia ettiği ifadesinden dolayı inanılmaz gibidir. (3)

Bütün açık fikirlilerin kanaati o açıkca bir gayeye müstenit hikaye veya endişe belirtisi olan bir işaret gibi görünmüyordu. Bu husus 24. ve 25. ayetlerde açıklanmaktadır.

Hayır, Pilate yahudi örfi hukukuna göre kendini temize çıkaramadı.

Hayır, Pilate onun masumiyetine itina etmedi.

Hayır, Yahudi halkı "Onun asaleti bizim ve çocuklarımızın üstünde" cümlesini haykıramadı.....

Ancak bütün bu tepkilerin güzel tarafı nedir? Hüsnüniyyetin bütün insanlardan işitilir hale gelmiş olmasıdır. Benim söylediklerimdeki tek gayem daha çok Allahın hoşnutlugunu kazanmaktır. (4)

1- Jules Isaac, ibid; PP.483-4
(Jules Isaac, a.g.e. S. 483-4)

2- Jules Isaac, ibid; P. 489 (Jules Isaac, a.g.e. S. 489)

3- Jules Isaac, ibid; PP. 491-2 (J. Isaac, a.g.e.S.491-2)

4- Jules Isaac, ibid; P. 493
(Jules Isaac, a.g.e. S.493)

Hız. İsa'nın ölümüne mahkum edilmesinde İsrail'in, Yahudi milletin ve Yahudi halkının bütün mesuliyeti rivayetlere dayanan inançları ve bu inançların sağlam tarihi temellere oturtulamamış olması meselesinden kaynaklanmaktadır. (1)

Karşı görüşü muhafaza etmek için kişinin taassub ve kolaylıkla kabul edilemeyecek şekilde bir peşin hükme veya geleneksel kör bir inanca sahip olması lazım gelir ki bize göre bu normal değildir. Bu yüzden Kilise'nin aklı selim sahibi mensublarının umumiyetle bu şekildeki düşüncelerini terketmeleri gerekir. Bu kör inanç benim Auschwitz ve diğer yerlere söylediğim ve tekrar söyleyeceğim gibi son derece zararlı ve tehlikelidir. (18)

Altı milyon Yahudi sırf Yahudi oldukları için öldürüldüler bu ise sadece Alman halkına değil bütün Hristiyanlar üzerine ayıp lekesini getirmiştir. Çünkü asırlar boyu süren Hristiyan öğretimi, vaaz ve tahkirlerden başka Hitlerin öğretimi, propagandası ve tahkirleri imkansız olanı yapabilmiştir. (2)

Kısaca, onların Hız. İsa'nın düçar olduğu akibet hakkındaki hikayeleri şimdi Jules Isaac tarafından tashih olunmuştur ve tekrar gözden geçirilmiştir. İncillerin yazarları salt yalancılar gibi meydana çıkmışlardır. Bunlardan Matta daha çok zehirlidir.

O galip gelmiştir. Zira o, isabetli eli tarafından asla sapmayacak zehirli okunu bıraktı. (3) (19)

-
- 1- J.Isaac, ibid; PP. 514-5
(Jules Isaac, a.g.e. S. 514-5)
 - 2- Jules Isaac, ibid; P. 508
(Jules Isaac, a.g.e. S. 508)
 - 3- J.Isaac, ibid; P. 483
(J.Isaac, ibid; S. 483)

JULES ISAAC VE İLK DEVİR İNCİL YAZARLARI

Gördüğümüz gibi, İncil yazarları bertaraf edilmişti ve Jules Isaac şimdi 1500 yıldır Judaizm üzerine olan Hristiyan doktrininin kanunlaştıran ilk devir İncil yazarlarına karşı çıkmaya devam eder.

Malesef, bunun başlıca sebebi; Yahve ve Kutsal kitaplarca yazıldığı gibi esasen dini olan, İsrailin kabul edilmemesi ve dışlanmasıydı ve de Hristiyanlığın Yahve'ye ve İsa'nın gelişine kadar nesilden nesile tevhid inancını koruyan Yahudiliği düşünmeden kabul etmemesine bağlanmıştır. Ancak bu gerçeklerin doğruluğu nedir?

Zaten kaynağını kutsal emirden almış olan Putperest bir anti-Semitizm olduğundan, Hristiyanlığın bu anti-semitizm'i taklid etmeye (Kendisini kötü duruma düşmüş mağdurun yerine koymaya), dahası anti-semitizmi tehlikeli bir galeyan, kötü niyetlilik, iftiracı ve öldürücü nefrete dönüştürmeye ne hakkı vardır? (1)

(Eğer ben böyle söyleyebilme cüretini gösterebiliyorsam) Hristiyan vicdanında, cürüm, uygunsuzluk, lanet, İsrailin cezalandırılması, bu uygulanan ceza mesela müsterek ve kendikendine cürüm, müracaat edilmeksizin, Yahudi dünyasının ilelebed, adı İsrail, serseri, katil İsrail, diye yaftalanması mevzularında, müsbet yönde bir gelişme başlamıştır. Bu mevzu kapalı, bir şekilde karıştırılmıştır, fakat diğer mevzu olan, Allan tarafından şahit (20) halkın seçkin kılınması, Yahudi Saint Paul'un nihai ihtidanın bolluğu "kendilerinin günahkarlığına ve bizim doğruluğumuza" üzgün bir şekilde şahit olmaları için St. Augustine'nin 350 yıl sonra söylediği, Hristiyan dünyasının lanetinin, katil olmaları yüzünden, Allan tarafından onların aynı zaman da himayeleri ve yaklaştıkları işarete tahammüllerini söylediği şeyin doktrinel tez haline gelmesi ile tefrik edilemez halde değildir. (2)

-
- 1- Jules Isaac; Jules Israel, P.353
(Jules Isaac; İsa ve İsrail, S.353)
 - 2- Jules Isaac, ibid; P. 359
(Jules Isaac, a.g.e.S.359)

"Judaism ve onun sadakati karşısında hiçbir silan, dördüncü yüzyılda ilk İncil yazarlarının sözde çoğunluğunca işlenen küçük görmenin öğretilmesinden daha başarılı olmadı, hiçbir iddia "Mabud (İsa) katili insanlar" iddiasından daha zararlı olmadı. Hristiyan zihniyeti şuuraltına kadar uzanan bu fikirlerle doldurulmuştur. Bu gerçeğe kulak asmamak veya Hristiyan anti-semitizm'inin asıl kaynağını, umumi kanaati besliyen bu kaynağı gizlemek yanlış olur. Ancak sonrakiler küçük görme öğretisinin dini bir icad olması sebebiyle, onun gözler önüne çıkarılmasına mani oldular. (1)

"İsa katili (Mabud katili)" iftiralı lakabı isabetli bir teşhisle sonra bırakılarak bunun yerine katletmeye niyetli, suça ve şiddete teşvik eden (Katil (homicide), Katliam (genocide)) bu lakaplar kullanılmaya ne zaman başladı? Kesin bir tarih vermek imkansız. Ancak herhangi bir Yahudi Hristiyan polemiklerinin kargaşası arasında onun önüne geçilmesi (mani olunması) meselesinde kesin tarihi farkedilebilir. (2)

Dördüncü asırda bir adım daha ileri atılmıştı. Kilise ile imparatorluk kader birliği ederek bütün basiretleri bir tarafa koydular ve manevi yönden gerçekten Yahudi düşmanlığını çoğalttılar. Bu ise açıkça gerçekleri saptırmaktır.

Hristiyan anti-semitizm'i başladıktan sonra ona dini kaynaklar gösterilmeye başlandı. Ancak ilahi mesnet denilen de ya Kiliseye veya Rahiplere atfediliyordu, onun temel noktasıda "Mabud katili" ithamı idi. (3)

İsa'nın, İsa-Mesihin, Allah adamının katili, Mabud katili I (deicide)

Aslında bu itham bütün Yahudi halkına karşı atılmış bir suçlamadır.... Büyük itham büyük cezalandırmanın bir mevzuuna bağlandı..... doktrinal sentezler ve umumi patlamalar bir hünerli yerleştirme mekanizması tarafından dünyevi cihetten Allana isnad edilen, şüphesiz ki insanlığın tedavisi imkansız (alçaklığın) adilighinin bir çalışmasıdır. Bu sapıklık, farklı olarak ve akıllıca ülkeden ülkeye, nesilden nesile sömürülmüş, Auschwitz ve Nazi Almanyasının krematoryum fırınları ve gaz odalarında ise en yüksek dereceye ulaşmıştır. (21,

1- Jules Isaac: Genese de l' Antisemitisme P.327

(J.Isaac; Genese de l'Antisemitisme, S.327)

2- Jules Isaac: Jesus Israel, P.360

(J. Isaac; İsa ve İsrail, S.360)

3- Jules Isaac, ibid; P. 361

(J.Isaac, a.g.e. S.361)

"Birçokları, hemen hemen bütün kilise rahiplerinin manevi iftira kampanyasına katıldıkları acı gerçeğini kabul eder (maddi bir tepkiyle karşılaşmaksızın):(Aziz) St. Hilary of Poitiers, St. Jerome, St. Ephrem, St. Gregory of Nyssa, St. Ambrose ve St. Epiphany (Yahudi olarak doğmuştu), St. Cyril of Jerusalem (Kudüs) ve diğer birçokları. Fakat bu meşhur fırkanın içinden birçok bakımdan farklı olan ikisi özel bir zikre layıktır: Çok gaddar küfürleriyle, haddi aşan hakaretleriyle temayün etmiş olan Yunanlı büyük hatip; St. Chrysostom (Altın ağızlı Aziz John) ve latini Hristiyanlığın büyük doktoru St. Augustine ki bu kişi fevkalade tehlikeli bir ustalıkla doktrinini mükemmel bir şekilde ortaya koymuştur. " (1)

Biz şimdi Kilise Rahiplerinin (Church Fathers= ilk devir İncil yazarları) bu genel gözden geçirilmelerinden Jules Isaac'ın Kilisenin büyük doktorlarına hasrettiği çalışmasından pasajlar aktararak özel durumlarının tetkikine geçeceğiz.

386 yılında St. John Chrysostom, önemli bir Yahudi cemaatinin bulunduğu yer olan Antioch da vaaz etmeye başladı. O, sekiz vaizle birlikte her zaman aynı dozajda olmayan bir baskı ile Yahudiler aleyhinde konuşmaya başladı.

"Bütün bu şikayeti icab ettiren vaziyetler ve hareketler Chrysostom'da bulunmaktaydı. Chrysostom, benzeri olmayan cebir taraftarlığı ve hatta bu yöndeki terbiyesizliği ile diğerlerinden daha ziyade göze çarpar, fırsat düştükçe, Hristiyan Yahudi düşmanlığı damgası taşıyan Kitabı mukaddeste kullanılan metinler ile özellikle ihahiyatla ilgili şikayetlerin bulunduğu kısımlardan ve popüler anti-semitizm'den alınmış parçaları birleştirmişti. (2)

"Bütün gerçekliği ile söylenmelidir ki, Onun iftira ve tecavüzündeki haddinden fazla olan bu tutumundaki herhangi bir niyyeti bir dini hatib'in igrer bir düşüncesidir.

"İstihraf ve nefret tohumlarının semereside mutlaka yine bunlar gibidir. İnsan ektiğini biçer (ne ekersen onu biçersin). Dördüncü asrın kutsal ediplerinin daha da

1- Jules Isaac: genese de L'Antisemitisme P. 161

(J.Isaac: Genese de L'Antisemitisme; S. 161)

2- Jules Isaac, ibid; P. 256

(J.Isaac, a.g.e. S. 256)

..... ilerisine giderek çağların silüetini çizmek, inançla muhaliflerini bulanıklığa sürüklemek , anladığımıza göre sayısız ilahiyatçı topluluğu Hristiyan vaizleri, öğretmenleri, yazarları, genel Yahudi hakkının, (22) şehvet düşkünü Yahudinin mel'un yanidinin, peygamberler katili Yahudinin ve İsanın katili Yahudinin, Mabud katililiğinden suçlu olan Yahudinin mevzularını göze çarpar şekilde izaha girişmek hevesindedirler - Bütün güz el inançlardaki bütün gayretli çalışmaların yanlışı, öldürücü ve zararlı olan fikirlerdir; Mevcut eşitliğin tümü mantiken Chrysostom'la birlikte onu takip ettiği kabul olunmaktadır. Chrysostom'a göre Yahudilere karşı olan nefret, onun düşündüğü gibi ayıp olan sürgün, dağıtma, kölelik, sefalet ve rezalet sadece adaletin gereği olarak kabul edilmekteydi (Allahın adaleti): O ihmalden dolayı kaybettiginin bedelini ödemekteydi (ödemeliydi).

Ancak bunlar 1600 yıl sonra bugün vicdanınızı rahatlatmak için söyleyebildiginiz sadece kinayeler (mecazlar)dir; kinayelerin sonunda tek anlaşılabilir olan şudur ki binlerce talebe tarafından asırların arasından hep birlikte ve aynı zamanda kabul edilen, Altın ağızlı tarafından ifade edilerek söylenebilmiş olandır;

Bu kinayeler hem hayati hemde çok tehlikeli birer köktür (asıl, esas) her, onların hepsi binlerce ruh da kabuk bağladı (katmerlendi). Bugün kim Hristiyan ruhunun bütün bunlardan kurtulduğuna inanma cesaretini gösterebilir? son derece çirkin hicivciler bak, Nazilerin Streicher'ine bak ki onlar Hristiyan vaizlerden sonra gelmekdedirler yani Hristiyan vaizlerini takip etmektedirler. (1)

Jules Isaac'a göre Yunanlı hatiplerin daha az şiddetli olan, St. Augustine hakkında şöyle der;

"...Aynı derecede Yahudilik ve Yahudilere düşmandır ve aynı şekilde onların inatçı tesirleriyle mücadele etmeye kararlaştırmış ve inatçı bu tesirlerden korumak ayrıca ona bu tedavisi güç kötülükler~~em~~ karşı kullanmak üzere canlı bir tartışma malzemesi temin etmek gayesini gütmüşdür. O, aynı metodu kullanır, Onların kutsal kitaba bakış açıları ve tefsirleri de birbirine benzer.

1- Jules Isaac, ibid:p. 164-6
(J.Isaac, a.g.e. S. 164-6)

Mesih'in gelmesinden uzun bir müddet önce, yahudiilik gitgide bozulmuş bir hale gelmiş, asliyetini kaybetmiş ve aslından saptırılmıştı; İsa'ya peygamberlik vazifesi- nin verilmesiyle kendini ifşa etmesinden sonra Yahudiilik tamamen şeytanın telkinleri altına girmişti. Nitekim ön- ceki seçkin kullar şeytanın uşakları durumuna düştüler.(1)

"Günümüzde hala sesini duyurma cür'etini gösteren ve asırlar boyu devam eden bütün bu elem verici öğretiler tarihî hakikatlerden İncildeki hakikatler daha çok mute- ber değildir. Hz. İsa'nın çarmıha gerilmesinde sürgün de yaşlı İsrailin daha iyi ölmesi için silahların merhamet- sizce keskinleştirilmesi gibi pervasızca kullanılmıştır(2)

"Fakat, bunların en önemlisi keskin ve hünerli zekasıyla büyük teolojik başarıya adanmış olan uygun tezi ortaya koyma şeklindeki St. Augustine'nin kendi özel dok- trinel yardımıdır: Bu da şahit halkın doktrinidir....(23)

"Hz. İsa'ya inanmayı reddetselerde yahudiler birlik- te yaşamaya devam ettiler zira böyle olmak zorundaydı çün- ki harikül'ade hikmet sahibi Allah onu böyle takdir etmişti; Yahudiler Hristiyan gerçeğine şahitlik etmeyi yaşatmaya devam ettiler ve onlar onların kitaplarının kutsallığını da onların dağıtmalarında şahadet ederler(3)

İnce ve yaratıcı dehanın keşfinin fevkalâdeliği: Kitabı mukkaddese dayalı eski anane ve Hristiyan inancında bulunan kutsal metinlerin hakikiligine şahadet için Ya- hudi halkının hayret veren bekası tek sebep ve gaye ola- rak gösterilmesi, kör ve şaşkın Yahudilerin kendi kutsal metinlerinin gerçek manalarını anlamamalarındandır. Aslın- da onlar kilisenin kendileri hakkında kullandığı metin- leride saygı ve hürmetle korurlar diğer bir değişle onlar liderlerinin arkasından giden kitaplarının dayanaklarına bağlanmaktan başka birşey değildirler

Aynı şekilde yahudi halkının dağıtılması, Hristi- yan haçı için bu cezalandırmada Allah tarafından indirim yapılmış olması ehemmiyetini kaybetmediği sırada Yahudi halkı kendileri için değil diğer milletlerin selameti için varlıklarını devam ettirmek için her yere gittiler kendi lerine reva görülen tertiplere ve muamelelere tahammül ettiler ve böylece devamlı inkar edilen Yahudiler bizzat Hristiyan inancının yayılmasına hizmet ettiler. (4)

St. Augustine'nin teklifi geniş hatlarıyla böyledir.

1- Jules Isaac, ibid; P. 166

(J. Isaac, a.g.e. S. 166

2- Jules Isaac, ibid; P. 167

(Jules Isaac, a.g.e. S. 167)

3- Jules Isaac, ibid; P. 168

(J. Isaac, a.g.e. S. 168)

4- Jules Isaac; ibid, PP. 168-9

(Jules Isaac, a.g.e. S. 168-9)

Pratik istidlallerin reddedilmesi neticesi gibi bu yüce tekliflerin sonucunda böyledir. yahudilerin sürüldükten sonra hayatîyetlerini devam ettirmeleri (gerçek Hıristiyan lehinde) bir delil olduğu gibi onların açık bir şekilde inkırazınada bir işarettir. Onların delillerinin tesiri kendileri için muhafaza edilen kısmın kabaca olan ifadelerinden ölçülü olmalarıdır.....

"İstihkar öğretisi" Jules Isaac'ın haklı çıkması sonucunu vermiştir zira o kötüleme sistemine insanı götürüyor.

"Bundan dolayı biz modern Nazi taklitçisinden Hıristiyan iftira sistemini ayırarak temel farklılıkları kavramalıyız-onlarla onun arasında körlük ve cehalet'in önemsenmediği derine varan binlerce bağlantılar vardır: Sondan bir önceki olan büyük imha'nın sadece kısa bir özetiydi; Evvelki bil-akış karışık bir kurtuluştı. Ancak bu rezalet ve istihkarla utanç verici bir hayatta kalmaydı; Böylece O milyonlarca masum kurbana ağır işkence ve incitmeye dayanak icat etmişti.....(1) (24) Şunu belirtmek gerekir ki Kilise doktrinine karşı yapılmış böyle iğrenç iftiraları okuduktan sonra, bütün abartmalar değersiz kalır. Cevabımız bir kaç sayfa sonra verilecektir. Bu arada Jules Isaac şöyle der:

"nerşeyden önce bize ortaçağın ilk devresindeki doktrinal Kilise öğretisini tedkik etmeye izin veriniz. Onun yeterli izahı St. Augustine ve St. Agobard arasında gelen Büyük St. Gregory'nin meşhur eserinde bulunmaktadır. Hıristiyanlığın ilk devir dini metin yazarlarından sonra Hıristiyanlık aleminde özellikle batıdaki Katolikler de yeterli titiz çalışma olmamıştır. Hiçbir misal bu büyük Papadan bu yana daha o bizzat cömertlik, yüksek ahlak, adalet ve insanlık meziyetleriyle meşhurdur.

"Büyük Gregory judaisme göre kendi doktrinal pozisyonunu sistemli olarak hiçbir şekilde belirtmedi.... Fakat katolik bir ilahiyatçı olan V. Tollier çok özel ve dürüst yapmış olduğu araştırma çalışmasından onların kendi metinlerine olan müracaatın kabul edilebilir olduğu sonucuna vardı: O Yahudilerin tarinini müthiş bir hata ile büyük bir uzunlukta hazırlanmış, sogukkanlılıkla yapılmış, sert bir şekilde cezalandırılmış şeklinde anlıyor ve birgün ilahi adaletin sonucu düzeltilebileceğine inanmaktaydı.

1- Jules Isaac; ibid, PP. 166-8 /171-2
(Jules Isaac, a. g.e. S. 166-8 /171-2)

Tanrının hakimiyetini tesis için vazifelendirildiğine katıyıyla inanan seçilmiş halk itham edilmekteydi.... Onun kendini öldürücü bu gafletten uyarması ancak dünyanın en son günlerinde olacaktır.

Büyük Gregory dördüncü yüzyıl Rahipleri tarafından sağlamca tesis edilen gelenegi takip edebilmekteydi. Ancak o ilk devir kilise kaynaklarının Yahudi menşeli konusundaki görüşe olan güvenini hiçbir zaman kaybetmedi, bunu şöyle söyleyebiliriz (St. Paul hariç) O dünyanın son günlerine tehir edilen son uzlaşmaya inancını hiçbir zaman kaybetmedi O "Mabud katili" gibi öldürücü ve hakkızca yapılan bir suçlama taraftarı olmadığı gibi o Hz. İsa'nın maruz kaldığı elemeler konusunda Yahudilerin ekserisinin suçluluğunun altını çiziyordu. O hiçbir zaman bu hadisede Rılatenin ve Romalıların sorumluluğunda gözden uzak tutmuyordu. O Hıristiyanlıkta bütün inananların kalp ve ruhuna hakim olması gereken en üstün şekildeki Hıristiyan fikrini gerçekten formüle edendi ve oda-günahkar insanlığın universal mesuliyeti'nin Trent konsolü'nün süalli-cevaplı öğretilmesinin talimiydi ve son olarak onun hakkında şöyle diyebiliriz; Onun eserinin hiç bir yerinde St. John Chrysostom misalinden sonra dejenere edilmiş Yahudilere karşı kaba küfürlü münakaşalara ve şiddetli münakaşalara rastlanmaz.

Bu sebeble, bu büyük Papa, bu ulvi kişinin Yahudilikten ve Yahudi halktan bahsederken ve esas itibariyle ananevi olan vazifeleri-menşeleri tasdik etmeksizin tekrar yüklerken kullandığı ağırlı sertlikle karşılaşırız. (25)

Gururla kendilerinden geçen Yahudiler (Büyük papa'nın yazdığına göre) niyetlerini gerçekleştirme de tüm faaliyetlerini Allahın elçilerine yönelttiler.... Alçakgönüllülüğü ve bununla birlikte gerçeği anlamayı da kaybettiler.

Dördüncü asır incil yazarları gibi, Gregory, İsa düşmanlarının hizbine dikkat çekerek Yahudilerin terimini devamlı kötüye kullanmıştır ki Yahudi halkının tümü inananların kin ve hakaretiyle cezalandırılmış olmasıdır: "Yahudiler Allah'a dil uzattılar ve onu suçladılar...." (1)

1- Jules Isaac, ibid; PP. 289-90
(Jules Isaac, a.g.e. S. 289-90)

"Bu aşagılık milletin Allaha korkarak değil de severek hizmet ettiklerine dair en iyi misaller kalmamıştır (tükenmiştir).... İsrail'in inancı sadece harfi harfine ilahî kurallara uymaktır... Onlar takdis için vasıta olamadılar ancak gurur kaynağı oldular..... Allah'a yükselmede Yahudi kanun kanatlarına sığındı, fakat onun özü yeryüzünde tam bir horlanışla sürünüyor ve mevkilerini kaybettiler..... Tanrının bir vucutta inkarnasyonunu sadece inançsız olan halk anladı ve onu bir insandan daha çok farklı gibi kabul etmediler.... Böylece karı veya koca dünyevi mahkemeye müracaattan vaz geçmişler inkarnasyonun anlaşılmazlığı başarısızlığa uğramıştı." (1)

Jules Isaac şöyle devam eder:

"Dünya insanının bu mevzusu ahlaksız biri tarafından şeytanlığın Hristiyan düşmanlığının harekete geçirilmesi barbar halkın onu mutlak suretle öne sürmesinden beri son derece tehlikelidir, iblisane düşmanlık Allah'a ve inanlarına karşıdır. (2)

"St. Gregory, Yahudilerin kalplerinde iman olmadıgından şeytana teslim oldular dedi.....Sinegog imanı kabule sadece isteksiz değil ancak kılıçla ona karşı mücadele etmiş ve zulmün merhametsiz dehşetiyle ona karşı başkaldırmıştı..... Barbarlığın Yahudi zulümlerinin özlerinde sığınak buldugunu söylemek doğru değildir?.... Kutsal Ruh Dünyayı bozuk nefretten daha fazla doldurduğunda Yahudilerin ruhunu kendine bağlamış olur; Onların körlüğü onları zalim yapmıştı ve onların zulmü onları teskin edilmeyen zulme sürüklemiştir." (3) (26)

Büyük Papa'nın uzlaştırıcı fikrinde saf doktrin nel tabiatın, herhangi birinin insan vazifesinden ibaret olan, Hristiyan merhameti ve hukuka olan saygı öğretisi bu şekildedir. Bu fikir onun kendi fikri olup başkalarını zorlayıcı değildir. Bu fikir amacında zeyinde ve zihinlerde kalması için her yerde ve daima çoğunlukta, Yahudi halkın kendi cinayetleri, lanetleri ve şeytanca sapkınlıklarının alınlarına damgalandığı bir leke bırakması içindir. Bu gün veya her zaman bütün bu canavarca vahşiliği terketmeleri istenilmiş. (4)

-
- 1- St. Gregory the Great, quoted by Jules Isaac, ibid, PP? 289-90 (Büyük St. Gregory den, nakleden J. Isaac a.g.e., S. 289-90)
 - 2- İbid; 290 (a.g.e. S. 290)
 - 3- St. Gregory the Great, quoted by J. Isaac, ibid, P. 290 (Büyük St. Gregory den aktaran J. Isaac, a.g.e. S. 290)
 - 4- Jules Isaac, ibid; P. 291

(J. Isaac, a.g.e. S. 291)

Jules Isaac şimdi Agobard'a döner (ve şöyle der):
Agobard hakkında dikkat çeken ilk nokta, o bir
Yahudi düşmanıdır, aslında oda ilk İncil yazarları
gibi ilahiyatçı ve Rahiptir; O Mr. Simon'un popüler an-
ti-semitizm'in mizaçlarını belirten kıyaslamadan çıkmaz. (1)

Agobard Yahudilerle fikir ayrılığına düşünce iki
mektupla doğrudan doğruya imparatora müracaat etti:
Bunlardan biri "de insolentia Judaeorum" (Yahudilerin
küstahlığı) hakkında) ve diğerinde, "de Judaicis super-
stitionibus" (Yahudilerin batıl itikatları hakkında) idi.

İlk mektupta Agobard, davranışının ve Yahudi
alehtarlığı ile ilgili aldığı tedbirlerin haklılığın-
dan yola çıkar ihaneti ihbar ederken sadece Rahipler
tarafından öğretilen emirlere ve Kilise tarafından tesiz
edilmiş kaidelere uydugunu göstermesi onun için kolaydı.
Bu emir ve kaidelerle imparatoru merhamete ve insafa
uygun olarak ikna etti: Mademki Yahudiler aramızda
yaşıyorlar ve mademki onlara haince davranmıyoruz onların
istikbaline, sağlığına, hayatınada zarar vermemeliyiz,
onların insanlık ve sag duyulu davranmalarına yönelik
ılımlılığın Kiliseler tarafından emredildiğini dikkatlice
düşünmeliyiz..... (2)

Onun bütün çalışması, Kilise Rahiplerine ekseriyetle
St. Ambrose- Konsüllerin kararlarına ve Kutsal ki-
taplara dayanmaktaydı, Yahudileri tamamen yalnız bırakma
mecburiyetini açıklamaya yönelik çalışmalar, çok kötü
bir bataklığın içindeki Hristiyan toplumunun tekamülü-
nü göstermekteydi. Mesih düşmanları, şeytanın uçakları
dinsiz Yahudiler, Allahın oğlunun düşmanları kendile-
rini Davud'un gerçek evinden ve kiliseden çıkarıp attılar;
tüm ilahi tehditleri ve lanetleri iblis sinagoguna met
etmişlerdir. Bunda yeni bir şey yoktur; Agobard sadece
alışılmış kaideleri, adet haline gelmiş usulleri tekrar-
lıyorki bunlardan biri istihkar öğretisi diye isimlen-
dirilmekteydi; Yahudilerin medeni haklarını Hristiyan-
lardan fark ederek hiçe sayma iftira sisteminin şahe-
serlerinden biridir (27)

Agobard'a göre, Yahudiler hurafelere küfür ve
iftira ilavesinde bulunurlar, Agobard, Yahudiler tara-
findan dış ülkelere yayılan Hz. İsa'nın hayatının edebe
aykırı izahatlarının örneklerini verir.

-
- 1- Jules Isaac, ibid; P. 274
(Jules Isaac, a.g.e. S.274)
 - 2- Jules Isaac, ibid; P. 278
(Jules Isaac, a.g.e. S. 278)

Bu etkiye nefret uyandıran Yahudi geleneginin 2. yüzyılda ortaya çıktığı gerçekten bilinmektedir. Daha sonra Sepher Toledot Jeschunun kitaplarındakilerle Agobard'ın tercümeleri tamamen aynı olmasada benzerdir. Bu hor gören ve iftira eden hikayeler, Yahudi itikadı ve sinagogların karşısında yer alan hakaret taşıyan pekçok Hristiyan nutukları kadar karşı konulmazlardır. Agobard'ın kendiside bunu inkar etmez. (1)

Jules Isaac şu kelimelerle sonuca varır:

Agobard'ın hareketi, herhangi bir Yahudi veya belirli Yahudilerin teslim edemeyecekleri veya akıl, ilim, ve Hristiyan merhametine sığmayan bir davranıştır. Zira günahkarlar, adi yaratıklar olarak muamele etmek, halk arasında onlara Tanrı düşmanı olarak ihbar etmek, sinagogları ve onları (Yahudileri) şeytanlığın ve murdarlığın en kötüsü olarak tanıtip içlerinden kaçınılması gereken mustarip kişiler olduklarını ileri sürerek bu iddiada bulunuyorlar ki bu doğru bir davranış değildir.

Tekrar tekrar üzerinde duracağım gibi bilgisiz ve saf kişilere atfedilmiş butür eğitimler yalnızca "haksızca yapılan şiddet" değil, fakat daha tiksindirici, hunharca katliam ve süikast girişimlerinin sonuçlarıdır. Sanki sert sözlerin (şiddet cümlelerinin) insanın şiddet reaksiyonlarına yol açmasını sağlayacak hiçbir riski olmayacakmış gibi şiddete dayanmak, bu patlamaların zararsız olacağına inanmak yada insanların inanmalarına izin vermek çok kolaydır. Hangisi daha ayıptır, dilin hareketimi? yoksa elin darbesimi? St. Agobard savunduğunu bu fikrin sorumluluğunu da üslenmek zorundadır. (2)

Bir başka deyişle, Jules Isaac'a göre ilk devir İncil yazarları yalancıydı, St. Chrysostom çilgin bir ilahiyatçı ve kufürbaz bir yayıncı, St. Agostine ince, keskin zekasını hakikatlerin tahrifi yönünde kullanan, Papa büyük Gregory tarihi boyunca Yahudilere karşı avam halkın hunharlığıyla alakalı dehşetli mevzular uydurmuş ve St. Agobard, Fransa'nın ünlü başpiskopos'u, ağır süikast girişimleri ve hunharca yapılan katliamlara sebep olabilecek eğitimlere hiddetlenen bir kişidir.

1- Jules Isaac, ibid; P. 280

(Jules Isaac, a.g.e. S. 280)

2-Jules Isaac, ibid; PP. 284-5

(Jules Isaac, a.g.e. S. 284-5)

Yahudi düşmanlığı ile doldurulmuş tüm zalimler Streicher ve diğerleri gibi gerçekten ilk öncüler olan bunlar gibi (bunların tümü) ahlaken, "Auschwitz" ve altı milyon masum Yahudi kurbanının sorumlusudurlar.

Böylelikle Jules Isaac, yahudilere karşı yapılan ağır ve sert suçlamalar yapmak gibi, Altar'a karşı kilise tarafından başlatılan her başkaldırmayı-Yunan latin ve Yahudi gibi farklı orjin ve karakterlerin her birinin sebeplerini herhangi bir analize baş vurmadan önemli konuları böylece ileri sürerek suçlar ve kınar (yani suçlamalarda ve kınamalarda bulunur). (28)

J.Isaac, Konseyden (Konsülden) rica eder, daha doğrusu ısrarla Konsülden şunları ister:

- Yahudilik mevzuunda milli, dini ve ırki ayrımları kınayın ve menedin.
- Özellikle "Good Friday" (1) de yapılan ayinde Yahudilerle ilgili yapılan dua'yı değiştirin.
- Tüm insanlığın ayıpladığı İsa'nın ölümünde hiçbir şekil de Yahudilerin sorumlu olmadıklarını beyan edin.
- İlk devir İncil yazarlarının İncillerinde özellikle bunlardan Matta'nın İncilindeki bu Matta'yı Jules Isaac sert bir şekilde bir yalancı ve nadiseyi saptıran olarak vasıflamıştır, bunların Hz.İsa'nın maruz kaldığı akıbeti anlatan hikayelerindeki pasajları feshedin.
- Kilisenin, Yahudiler, Hristiyanlar ve diğer dünya insanları arasında iki bin yıldır devam eden gözle görülmeyen harp halinin her zaman mes'ulu olduğunu beyan edin.
- Kilisenin, Yahudiler nususunda tevazu, pişmanlık ve merhamet ruhunu değiştirmeye yönelik davranışları ve Jules Isaac tarafından geleneksel kilise öğretisindeki yapılan ıslahat ve arıtmalardaki bu öğretideki yanlışların düzeltilmesiyle ilgili her türlü çabaları kat'i suretle destekleyeceğine söz verin.

Jules Isaac'ın ilk devir İncil yazarları, içinde İsa'nın birçok ifadeleri yer alan kilise rahiplerinin öğretileriyle alakalı çok zehirli suçlamaları ve sunduğu ultimatom'undaki küstahlığına rağmen bu ultimatom'u Roma'daki Papazlardan ve hatta Amitie Judeo Chretienne'in bir çok üyesinden kuvvetli destek aldı.

1- Good Friday: Paskalya yortusundan önceki Cuma

23 Ocak 1965'de, Aix'de yayınlanan haftalık gazete, Terre de Provence'de Aix Piskoposu Mgr.de Provencheres'in o sabah gazetede yer alan Jules Isaac caddesinin açılış merasimi münasebetiyle "Amitie Judeo-Chretienne" adresi verilmişti, ve aşağıdaki pasaj o makaleden alınmıştır:

"Katolik olmayanlarla Katolikler arasındaki ilişkilerle ilgili olarak Konsül kararı" hakkında Mgr.de Provencheres tarafından verilen konuşmayı dinlemek için Zironski amfi-tiyatrosunda büyük bir kalabalık bir araya gelmişti.

"Köylü Papaz, Rahip Palangue, Jules Isaac'ın arkadaşlarının başkanı, Mr.Luwen, Mr.Schourski, Mr.Mouret ve belediye başkanının bulunduğu o sabahki merasime ilk olarak çağırıldı. II. Vatikan Konsül planı da 3. celseyle bağlantılı olarak onların dudaklarında tekrar Jules Isaac ve arkadaşlarının başkanının isimleri yer alacaktı. Mgr.de Provencheres, Konsül'e katıldığı zaman ilk ele aldığı mevzu bilgisinin onlara sağlayabileceği faydayı anlatabilmek olacaktı. (29)

"Mgr.De Provencheres Konsül'de çok iyi bir mukafat olarak işi bulmasından beri olan tecrübelerini ifade etmekten ne kadar mutlu olduğunu bize söyledi.

"Jules Isaac hakkında konuşurken, bize 1945'de onunla ilk karşılaşmasından beri ona karşı, kısa zamanda şefkate dönüşen, derin bir hürmet duymuş olduğunu söyledi. Konsül taslağının onların beraberce tartışmış olduğu noktaların ciddi bir teyidi olduğu ortaya çıkmıştır. Bu taslak, Jules Isaac'ın Vatikan'a gönderdiği bir istida da tekevvün etmiştir ki Onun üzerinde (istidanın üzerinde) iki binden fazla Rahip çalışmıştır. Bu hadiseye sebebiyet veren ilk adım ihtisassız bir Yahudi tarafından atılmıştır. Mgr.de Provencheres, daha sonra, tarihdeki büyük hadiselerin umumiyetle bu şekilde başladığına ve daha sonra kutsallaştırıldığına işaret ediyor; Jules Isaac ve John xxiii arasındaki buluşma Amitie Judeo-Chretienne nin bir hazırlayıcısı olmuştur.

"Mgr.de Provencheres, daha sonra, Konsül'ün Roma'daki toplantısında Jules Isaac'ın oynadığı rolün detaylı bir izahını veriyor ve baş rahip Fr.Palanque, Mgr. de Provencheres'e teşekkür ederek, Aix Papazının planının başarılı inkilab'ını garanti altına almak için yapmış olduğu çalışmanın planını çiziyor."

Yahudi-Hıristiyan dostluğu konusunda, çağdaş Yahudiligin ruhani liderlerinden biri olan Joshua Jehouda'nın şu pasaja kendisiyle atıfta bulunduğu magrur ve alçak istihzayı teşhir etmek faide-bahşiken:

"Hali hazır" Yahudi-Hıristiyan ifadesi, eğer onunla Hıristiyanlığın Yahudi menşei-inin anlaşılması kastediliyorsa, insanların kafasına sokulmuş bir karışıklıkla universal tarihin akışını değiştirecek fahiş bir hatadır; Yahudilik ve Hıristiyan mesihçiliği arasındaki esas farkı ortadan kaldırmaktan başka, o ihtilafta radikal olacak iki fikri beraber getirmeyi gerektirir. Hıristiyan fikrindeki aksan ihmali Judean (Yehuda) zararına hamledilsin, O-düşüncenin bütün boyutlarında değerli bir disiplin olan monoteist mesihçiliği değiştirir, onu saf bir tevbekarlık mesihçiliğine indirir ve Hıristiyan mesihçiliği gibi ferdi ruhun kurtuluşu için kafa yorar. Eğer Yahudi-Hıristiyan terimi umumî bir menşei-i ifade ediyorsa, onun çok tehlikeli bir fikir olduğunda hiç şüphe yoktur. O, tarihin akışını yanlış bir yola koyan, sıfatlarda tenkit "Contradictio in adjecto" fikri üzerine temellendirilmiştir. O bir solukta birleştirilmesi imkansız iki fikri bir araya getirmek demektir ve o gündüz ile gece, sıcak ile soğuk, siyah ile beyaz arasında hiçbir farklılığın olmadığını isbatını gerektirir ve böylece, bazılarının yinede üstüne bir medeniyet kurmaya çalıştıkları temel üzerine kargaşalığın meş'um bir elemanını takdim eder.

Hıristiyanlık, Dünyaya tek muteber olmuş gibi sadece mesihçiliği (messianism) kabul ettirmeyi arzuladığından onu takdim eder..... İsrail'in tarihi mesihçiliğinden diğer herhangi bir mütefekkinden daha uzak olan Spinoza bile şöyle yazmıştı: "Bazı kiliselerin Tanrı, insan tabiatını üzerine aldı demelerine gelince, bunun bana, bir daire kare şeklini aldı demek kadar saçma göründüğünü itiraf etmeliyim...." (30)

"Hıristiyanlık tarafından müdafaa edilen dogmatik tutarsızlık nihayet sona ermelidir..... O anti-semitizmi yayan, İsrail'e tek mirasçı olan inatçı Hıristiyan iddiasıdır. Bu rezalet er ya da geç sona ermelidir: O, ne kadar erken sona ererse dünya anti-semitizm'in kendini gizlediği bir sürü yalandan o kadar erken kurtulacaktır.(1)

1- Joshua Jehouda: L'Antisemitisme Miroir du Monde, PP.135-6)
(Joshua Jehouda: L'Antisemitisme Miroir du Monde, S.135-6)

Yazarın tutumu yukarıda açıkça ortaya çıkacaktır, fakat onu biraz daha misallendirelim:

"Hristiyan inancı, Yahudi tarihiyle alakalı olup fakat, İsrailin durumunda olduğu gibi, hem yazılı hem şifahi hukukla geçen tam anane ile alakalı efsaneden çıkar." (1)

"Bununla beraber, Hristiyanlık dünyaya gerçek messianizm'i getireceğini iddia eder. Hristiyanlık Yahudileride içine alan bütün putperestleri ihtida ettirmeye çalışır. Fakat, İsrail'in monoteist messianizm'i var olmakta sebat ve devam ettiği müddetçe, kendini açıkça ortaya koymasa bile Hristiyan messianizm'i gerçekte neyse öyle görünmektedir: (O da) hakiki messianizm'in aydınlığında çöken bir taklittir." (2)

Yazarın samimi ümidi olur ki, Yahudi-Hristiyan dostluk dairesine girenler sadece kendi inançlarının sırlarında değil aynı zamanda Yahudi halkının inançlarının sırların da tamamen malumat ve tecrübe sahibi olacak ve böylece onlar Yahudilerin temel "contradictio in adjecto" larını anlayacaklar, dolayısıyla da temel olarak zıtlık içinde olan iki fikri beraber getirmeye teşebbüs etmeyecekler.

Nitekim, Jules Isaac ve dostu Romaya gittiklerinde kitaplarındaki bu pasajı zikretmemek için dikkatli idiler: Onlar Hristiyan yardımseverliğinden, kiliseleri birleştirme birliğinden, umumi İncil akrabalığından, Yahudi-Hristiyan dostluktan, ırkçılığa karşı mücadeleden, Yahudi halkının maruz kaldığı büyük acıdan bahsetmişlerdir ve 1651 Piskopos, kardinal, baş Piskopos ve Konsül Papazı Katolik öğretimini Jules Isaac'ın, B'nai B'rith'in ve Dünya Yahudi Kongresinin arzularına göre değiştirmeye oy verdiği için onların gayretlerini kazanmıştır. (31)

Tabiatıyla, onlar konsülün yeterli oyunu temin etmek için Roma'ya gittiklerinde Jules Isaac ve Yahudi kuruluşlarının liderleri Papa'ya ve Piskoposlara şunları söylemediler:

"Sizin İncil yazarlarınız kötü yalancılar." (32)

"Sizin Kilise rahipleriniz bütün Dünya'ya önlene-
mez hayvan canavarlığını ve Yahudi nefretini yayan saptı-
rıcı ve işkence edenlerdir."

-
- 1-Joshua Jehouda, ibid; P. 132
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 132)
2- Joshua Jenouda, ibid; P. 155
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 155)

"Onlar Hitler ve Streicher'in nabercisidirler, aynı zamanda onlar öldürülen altı milyon Alman kurbanı Yahudinin ve Auschwitz'in gerçek sorumlularıdır."

Bu suçlamalar, her kitapçıdan temin edilebilecek Jules Isaac'ın kitaplarından tam ve kısaltılmamış şekliyle okunabilir. Ancak aşıkâr olan şudur ki Konsül papazlarının onları okumadığı anlaşılıyor. Onlardan çoğu ise Jehouda, Rabbi, Benamozegh, Memmi ve diğerlerinin çalışmalarını okumuşlardır.

Hayır, Jules Isaac ve büyük Yahudi kuruluşlarının liderleri Joshua Jenou da ile olan kampanyada çağdaş Yahudi düşüncesinin bir örneğini söylememiştir: Sizin monoteizm'iniz sahte bir monoteizm'dir; O ibrance olan tek gerçek monoteizm'in sahte bir taklidi ve kötü bir tercümedir, ve eğer Hristiyanlık Yahudi kaynaklarına donmezse neticede o mahkum edilecektir. (1)

Onlar çağdaş Yahudi düşüncesinin medar-ı iftiharlarından biri olan Benamozegh ile Kampanya'da şöyle demediler: Hristiyan dini ilahi din diye adlandırılan bir sahte dindir. Onun dünyanın geri kalan kısmı için tek kurtuluş ümidi olması İsrail'e dönmesiyledir. (Elie Benamozegh: Israel et L'Humanite) (2)

Onlar memmi ile kampanya'da şöyle söylemediler: "Sizin dininiz Yahudilerin gözünde bir küfür ve ifsattır. Sizin tanrınız bize göre şeytan'dır, yani alemdeki bütün kötülerin merkezi ve sembolü'dür." (3)

Onlar Rabi ile Kampanya'da şöyle demediler: "Hristiyanlık bir insanın ilahlığına inanma olan en yüksek küfürü ihtiva ettiği için Yahudilerin Hristiyanlığa girmeleri ihanet ve putperestliktir." (4)

Onlar fikirlerini açığa vurarak Roma'da korku uyandırmamaya çok dikkat sarfetmişler ve gayeleri doğrultusunda belli sayıda Piskopos kazanmada başarılı olmuşlardır. Bu şüphesiz ki tamamen garip bir masaldır. (32)

Geleneksel Katolikçilik (Catholicism) düşmanlığı kalmamış. Muhtemelen Hristiyanlığa karşı her silahı kullanmak üzere hazırlanmış belli sayıda ilerici Piskopos olduğu gerçek olabilir. Fakat onların bir azınlık teşkil ettiğini düşünmek mantıksız değildir. Yoksa onların başarısı nasıl açıklanabilir?

1- Joshua Jehouda, ibid; PP. 155, 260, 349
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 155, 260, 349)

2- Elie Benamozegh; İsrail ve insanlık

3- A.Memmi: Portrait of a Jew, PP. 188-9

(A.Memmi: Bir Yahudinin portresi, S. 188-9)

4- Rabi: Anatomie du Judaïsme français, P. 188

(Rabi: Anatomie du Judaïsme français, S.188)

Bu başarı iki sebepten kaynaklanır:
İlk olarak, Konsül Papazlarının büyük çoğunluğu, bu oylamanın hazırlanmasında Yahudi organizasyonları ve Jules Isaac tarafından oylanan rolden habersizdirler: Onlar ikincisinin çalışmasını okumamışlardır;

Ve ikinci olarak, genelde, konsül Rahipleri Yahudi iddiası üzerine iyi tahsil görmüş degildirler ve onlar Jules Isaac gibi müthiş cedelciler tarafından ustalıkla hazırlanmış musevi delillerini hemen kabul etmektedirler.

Bununla beraber son derece maharetle tatbik olunan manevra (hile-tedbir) başarıya ulaşabilmiş olabilir. Oylama bu gerçeği şahittir.

1651 Konsül Rahibi, Jules Isaac'ın Hz.İsa'nın maruz kaldığı akibet hakkındaki açıklamasının St.John ve St. Matthew'in kine tercih edilebilir olduğunu kabul etmiştir.

1651 Piskopos, baş Piskopos ve kardinal St.John Chrysostom, St.Augustine, St.Büyük Gregory, St.Ambrose ve St. Agobard'ın öğretilerinin "Jusus et Israel" adlı eseri geçenlerde Yahudi yazar Rabi tarafından zararlı Hristiyan doktrinine karşı savaşta en keskin silah olarak tavsif edilen Jules Isaac'ın hükümlerine uyması için sadeleştirilmeleri ve tashih edilmeleri gerektiğini kabul etmişlerdir; yani, yukarıda zikredilen kilise rahipleri tarafından tanzim edilen doktrin. (1)

1651 Piskopos tarafından kutsal Paskalya yortusundan önceki cuma merasimin değiştirilmesi ve impropria'yı açıklayarak konuşmasında haklı olduğunu itiraf etmek demektir.

"Hangisinin daha dikkat çekici olduğunu söylemek zordur: Onun güzelliğimi yoksa günahımı?" (2)

Muhtemelen Piskoposlar bu ibadetin günahının güzelliğine galib olduğunu kabul etmişlerdir.

Hülasa olarak büyük ihtimalle Hristiyan hayır severliği havasında ve kiliselerin arasını uzlaştırma ve umumi birlik arzusuyla alınan 20 Kasım 1964 oylaması hakikaten geleneksel Hristiyanlıktan uzak bir adım temsil etmiştir. (33)

Karmaşık Yahudi Hristiyan dostluğu teklifini tartıştıktan sonra ki bu teklif Kardinal Feltin, Gerlier ve Lienart tarafından hararetle müdafaa edilen Jules Isaac'ın baş eseridir. Jules Isaac ve Yahudi organizasyonların Konsül oylamasında oynadıkları rol meselesinin özüne dönelim (yani bu meseleyi tartışmaya dönelim).

-
- 1- Rabi:Anatomie du Judaïsme français P. 183
(Rabi:Anatomie du Judaïsme français, S. 183)
 - 2- Jules Isaac: Genese de l'Antisemitisme, P. 309
(Jules Isaac: Genese de l'Antisemitisme, S. 309)

Jules Isaac, Hristiyan  ğretimine karşı başlatılan seferberlikte teorisyen ve sözcü olduğu için biz ondan uzun pasajlar iktibas ettik, fakat o bu saha da yalnız değildir. B'nai B'rith ve Dünya Yahudi kongresi gibi güçlü kuruluşlar desteklerini vermişlerdir. 19 Kasım 1963'de "Le Monde" aşağıdaki makaleyi neşretti:

"Beynel milel Yahudi B'nai B'rith müessesesi Katolik Kilisesi ile  aha yakın ilişkiler kurmak arzusunu ifade etmiştir. Bu teşkilat Konsüle, Mesihin ölümünden bütün beşeriyetin mes' l olduğunu iddia eden bir i'lam takdim etmiştir.

B'nai B'rith'in milletler arası Konsülü başkanı Bay Label Katz şöyle demiştir: Eger bu bildiri Konsül tarafından kabul edilirse, Yahudi cemiyetleri, bu bildirinin maksad ve projelerinin gerçekleştirilmesini sağlamak için, Katolik kilisesi otoriteleri ile yapılacak işbirliğinin yol ve vasıtalarını araştıracaktır.

"Deklarasyon, 475.000 gayretli B'nai B'rith teşkilatının düzenli bir mekanizması olan beynel-milel konsülün idari komitesince uygun görüldü ki bu konsülün 42 ülkede  yesi vardır.

"Avrupa'da B'nai B'rith'in başkanı olan Paul Jaub of Mulhouse şöyle demiştir: Bu bildirinin kabul  bir çok Avrupa ülkesindeki anti-semitizm'in temellerine bir darbe vuracaktır.

"Amerika'daki Yahudi cemaatları birliği başkanı Rabbi Maurice Eisendrath, Cumartesi g nu Amerika Reform'cu Musevilik'in 47.ci umumi toplantısının ve Mesih hakkındaki yanlış görüş a ıllarını düzeltmelerini ve değiştirmelerini istedi."

Onemli şahsiyetler,  ağdaş Yahudi düşüncesinin liderleri, Jashua Jehouda'nın L'Antisemitisme, Miroir du Monde kitaplarında olduğu gibi, Hristiyan öğretisini değiştirmek ve tasfiye etmek ihtiyacına mebni olarak benzer deliller ileri sürmüşlerdir:

"Hristiyanlık Israili kendi ruhani dengi olarak tanımayı inatla reddetmektedir.... Hristiyanlığın, Yahudiliğin mükemmel şeklini takdim ettiği, onun Yahudiliğin kaybolmakta olan zirvesi ve Yahudiliğin Hristiyanlık tarafından tamamlandığı inancı cihanşum l monoteizm in hakiki temellerini ihlal etmektedir; bu, Hristiyanlığın kendi temellerini zayıflatır ve Hristiyanlığı zincirleme krizlerle karşı karşıya bırakır. Eger Hristiyanlık hali hazır buhranının üstesinden geleceks  kendini manevi olarak hakiki monoteizm'e yükseltmelidir. Hristiyan vicdanını cihanşum l monoteizmin doktrini ile temizlemenin bir zaruret halini alacağı saat yaklaşmaktadır. (1) (34)

1-Joshua Jehouda, ibid; PP. 10-11
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 10-11)

Anti-Semitizm'in Hristiyanlığın müzmin hastalığı nı meydana getirdiği inkar edilemez. Bu Hristiyan medeniyetindeki buhran (kriz)lara dayanarak incelenmelidir, yoksa onunla hiçbir alakası olmayan Yahudilerin meziyetleri ya da noksanlarına dayanarak değil. (1)

Anti-Semitizm davasına gelince, O Hristiyanların bir tavrıdır ki bütün yukarıdaki değerlerin tayin edicisidir. Yahudiler sadece onun masum kurbanlarıdır. (2)

Asırlar ötesinde Hristiyanlık İsraile bir şeref borcunun altına girmiş bulunmaktadır. Bu şeref borcunun düşmüş olsa da, ödenmesi gereken bu kitap tarafından ima yoluyla arzedilen sorudur. Bu soruya menfi ya da müsbet verilen bir cevap Hristiyanlığın manevi inkılabına dayanır, ya da gayet açıkça ifade etmek gerekirse, insanlar arasındaki asayişe dayanır. (3)

Joshua Jehouda, Jules Isaac, B'nai B'rith, Dünya Yahudi kongresi: Bunların ifadelerinden ortaya çıkıyor ki Dünya Yahudiliği yıllardır, dikkatle hazırlanmış ve birlikte yapılmış konsüldeki son oylama da neticelenen bir seferberlik icra etmektedirler.

Hakikatte, umumî birlik, dini uzlaşma ve diğer makul gibi görünen birleşme (beraberlik) maskesi altında onun asıl gayesi ananevi Katolizm'in kalesinin tahribidir ki bu Joshua Jehouda tarafından Hristiyan cehaletçiliğinin eskimiş kalesi olarak tavsif edilmektedir.

Jehouda'ya göre, Hristiyanlığı temizlemek için üç teşebbüs olmuştur, üç teşebbüs'de Hristiyan miasmalarından (Hristiyanlıktan doğan hastalıklardan) vicdanını düzeltmeyi hedef almış, üçü de Hristiyan ilahiyatının bogucu ve felce uğraticı etkilerini düzeltmek içindir, ve üç isyan da Hristiyan Obscurantism'inin eskimiş kalesinde açılmıştır, yani üç önemli sahne'de ananevi Hristiyanlığın yıkılması çalışmasında yapılmıştır, ve bu üç teşebbüs'de Rönesans, Reform ve 1789 ihtilalidir. (35)

Her ne kadar O çok söz söylemesede o tamamen maksadı açıkça izaha hizmet eden muhtelif iktibaslar gibi tamamen vazıhtır ki Jehouda'nın bu üç büyük harekette ki takdire layık bulguları ki bunlar Hristiyanlıktan çıkmak için farklı tesirli yardım metodları yönünde bir çalışmadır.

-
- 1- Joshua Jehouda, ibid; P. 14
(Joshua Jehouda, a.g.e., S. 14)
 - 2- Joshua Jehouda, ibid; P. 15
(Joshua Jehouda, a.g.e., S.15)
 - 3- Joshua Jehouda, ibid; P. 15
(Joshua Jehouda, a.g.e., S. 15)

" Rönesans, Reform ve 1789 ihtilali; akıl ve ilmin adım adım ilerleyerek Hıristiyan zihniyetini iyi yönde tashih eden üç önemli teşebbüs olduğunu aşıkardır..... ve böylece Hıristiyan dogmatığı gevşediginden Yahudiler kendilerini tedricen tahakkümden kurtardılar."

Rönesans konusunda konuşan bize şunları bildirmektedir: "Şöyle söyleyebiliriz şayet Ronesans asıl faydalı olduğu istikametten saptırılmamış olsaydı.....ortadoks dünyası ve halkı kitab-ı mukaddes doktrini ve yaratıcı düşünce tarafından şüphesiz ki birleştirilmiş olurdu. (1)

Ve bu da onun Reform hakkında söyledikleridir:

"Ronesans'dan elli yıl sonra Almanyada patlak veren Reform'la tamamıyla kilise bertaraf edildi.....

(Kalvin ve Luther'den önce) John Reuchlin, Picode Mirandola taraftarının 1494 önceleri orada ibranice hikmetten daha yüksek hiçbir şeyin olmadığı şeklindeki iddiaları Hıristiyan vicdanında sarsıntılar meydana getirmiştir.... Reuchlin eski metinlere ilaveten Yahudi kaynaklarına geri dönmeyi tavsiye etti. Nihayet, Talmud'un tahribini açıkca isteyen Peifferkon'un irtidadına karşı kendi durumunu korudu. Yeni ruh Avrupanın tamamını değiştirmekteydi..... Talmud ve Yahudilerle olan ilişkiler gözle görülür hale gelmeye başlamıştır.....Bununla beraber orada şaşkınlarda bulunmaktaydı ki bunlar Protestanlardan olduğu kadar Katoliklerden olan Yahudi düşmanlarıdır."

Jehouda kısaca şöyle bitirdi,"Reform Katolik Kilisesine karşı bir isyan işaretidir ki o hali hazırda mustakil olarak Israil dinine karşı bir isyandır." (2)

Fransız inkılabına gelince: Hıristiyan pozisyonunu düzeltmeye yönelik bu üçüncü teşebbüs, Reformcu Hıristiyanlığın başarısızlığından sonra, Fransız inkılabının hızıyla vukua geldi.... ki bu ise Hıristiyan milletlerin tarihin de dinsizliğin başlangıcına işaret sayılmıştır

Aenice dindar düşmanlığı bu inkılabın devamı olarak tamamen Rus komünizmine tesir etmiş ve Hıristiyan halkının irtidadına da kuvvetli bir yardım yapmıştır. (3) (36)

Nihayet, "Hıristiyan zihniyetinin tashihi" çalışması, Nietzsche ve Karl Marx tarafından tamamlandı, nitekim;

"..... Ondokuzuncu asır da Hıristiyan halkın zihniyetini temizleye'ye yönelik iki yeni teşebbüs başlatılmıştı, bunlardan biri Marx, diğeri Nitzsch'e tarafından başlatılmıştır. " (4)

-
- 1- Joshua Jehouda: L'Antisemitisme, Miroir du Monde, P.168
(Joshua Jehouda: L'Antisemitisme , Miroir du Monde P.168)
 - 2-Joshua Jehouda, ibid; PP. 169-72
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 169-72)
 - 3- Joshua Jehouda, ibid; PP. 170-2
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 170-2)
 - 4- Joshua Jehouda, ibid; P. 187
(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 187)

Boylece, "pek derin olan tarihi mana; her devirdeki şahsiyetsizliklerin izlerinin üstüne kapatmıştır veya insanlığın ilerlemesine ait zorlu çalışmalar arasında mücadele başlatmıştır ve onlara olan ilgiye daha sıkı bağlanmak, inatla onlara gelebilecek her türlü zarardan onları korumaya kararlıydı." (1)

Bu Filozoflara (mütefekkirlere) göre Konsül tarafından yapılan reform teklifleri Geleneksel Katolizm'in teslimiyetçiliğinin ve tahripkarlığının terkedilmesinde yeni bir merhaleyi temsil eder.

Aslında biz, Yahudilerle Hristiyanlar arasında bin yıla ait yüzleştirmede yeni bir mücadeleye şahit oluyoruz. Jehouda, Rabi, Bena mozeğh ve Memmi müteakip terimlerde gormekteyiz:

"Jehouda Hristiyanlık inatla kendisi gibi ilahi bir din olması bakımından İsrail'i reddeder der..... Hristiyanlığın "Yahudi dostluk" teklifleri en son yani ennihayet sonuç alınacak hususdur, çünkü Yahudilik Hristiyanlık tarafından tanımlanmış, cihanşumul monoteizm'in temelleri bozulmuş ve Hristiyanlık birbirini takip eden krizlere maruz kaldığı gibi, Hristiyanlık müesseselerin de sarsıntıları meydana gelmiştir.....Cihanşumul monoteizm doktrinitarından Hristiyan vicdanını temizlemenin gerekli olduğu zamanı gelmiştir. (2)

"Hristiyan anti-Semitizm'i kendinin kurtarıcı olduğunu ilan ederken, bütün insanların ruhlarının kurtuluşunu sağlayacak Allahın eza gördüğüne imanla beraber İsrail messianism'inin yerine geçtiğinin de iddia etmektedir. Putperestlik seviyesinde kaba olan Yahudi messianism'i ile Hristiyanlık, messianism'den azaltılmış olarak tüm Yahudilere mürted gözüyle bakarlar..... Ancak İsrailin monoteist messianism'i devam etmektedir..... Hakikaten Hristiyanlığın görüntüsü ise bir taklidçiliiktir ki hakiki messianism'ininkişafıyla buluşacaktır.....(ve) anti-Semitizm de Hristiyanlık gibi gerçek problemle karşılaşmayı reddetmekte ısrarlıdır ki bu problem monoteist messianism'in açığa çıkması konusu olabilir." (37)

(3)

Ve yine:

"Anti-Semitizm'i İsrail'in tek mirascısı olduğu iddiasında olan dik kafalı Hristiyan yaymaktadır. Bu rezalet ergeç sona erdirilmelidir; bu ne kadar çabuk olursa, Dünya kendini saran anti-Semitizm yalanlarından o kadar çabuk kurtulmuş olacaktır." (4)

1-Joshua Jehouda, ibid; P. 186

(Joshua Jehouda, a.g.e., S. 186)

2- Joshua Jehouda, ibid; PP. 10-11

(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 10-11)

3- Joshua Jehouda, ibid; PP. 154-60

(Joshua Jehouda, a.g.e. S. 154-60)

4- Joshua Jehouda, ibid; P. 136

(Joshua Jehouda, a.g.e., S.136)

Şimdi de bugün kü Yahudi tefekkürünün ileri gelenlerinden biri olan Elie Benamozegh'i dinleyelim:

"Eğer Hristiyanlık, ibrani (Hebrew) ideali doğrultusunda kendini yola sokmaya (kendini değiştirmeye) razı olursa, nerzaman Yahudi olmayan insanların gerçek dini olacaktır." (1)

"Geleceğin dini, geçmişin esrarengiz nüfususunu içine alarak geleneksel ve pozitif din üzerine kurulmalıdır. Ancak tüm eski dinler içinde Judaizm (Yahudilik) tüm insanlık için dini ideale sahip olduğunu iddia eden tek dindir... Hristiyanlığın işi ise yalnızca, aslı ile yüzyüze getirilmesi gereken bir kopyadır..... Yahudilik tartışmasız Hristiyanlığın anası olduğundan beri, daha modern olmak mecburiyetinde olan en eski dindir.

"Hristiyanlığa muhalefete gelince....kusursuzluk ve kutsal menşe konusundaki iddiasıyla..... kusursuzlugu ilan eden bir hakimiyet kurmak gayesindeir ve sadece bu Hicretin veya Hristiyan çağının (Hicri veya miladi takvimin) bir yılında başlamıştır..... bir diğer bulunması gereken çok önemli kusursuzluğu da yeryüzündeki insanlık tarihi ile başlaması ve yine onunla son bulacak olmasıdır. (2)

"İlk Hristiyanlarla uzlaşma hayali, Parouyia'nın vaziyeti, Hz. İsa'nın son gelişi, Yahudilerin kilisenin yanında yer alması gibi ve aynı arkadaşlığı paylaşan tüm Hristiyanların ve kurtuluş çalışmasının olmaması eksiktir. Bahsettığımız bu dönüş olması umulduğu gibi gerçekte meydana gelmeyecektir. Fakat yalnızca mahalli ve geçici bir moda olacaktır, her şeyden önemlisi insanlığayararlı olacaktır. Son Peygamberlere göre, falcıların ışığı, doktorların Malachi'yi çağırışları gibi "tüm çocukların kalbi babalarına geri dönecektir." (3) (38)

Rabi şöyle söylemekte:

"Yahudilerle Hristiyanlar arasında mutlaka bir fark vardır. O da İsa ile ilgilidir. Eğer onun tarihte var olduğunu kabul edersek, Yahudiler için o ne Allah ne de Allah'ın oğludur. En önemligerüş ayrılığı, Joseph Klauzher tarafından ifade edildiği gibi, Yahudiler Hz. İsa'yı ne Mesih ne bir Peygamber, ne bir kanun koyucu, ne bir din kurucusu, ne Tanna, ne Yahudi Rahibi, ne de bir Yahudi kanun yazıcısı olarak kabul ederler. Yahudi millettine göre O, kıssa ve hikayelerde anlatılan büyük bir ahlakçı ve oyuncudur.....

1- Elie Benamozegh: Israel et L'Humanite P. 18
(Elie Benamozegh: İsrail ve insanlık (Israel et L'Humanite) S.18)

2-Elie Benamozegh. ibid; PP. 34-35
(Elie Benamozegh, a.g.e. S. 34-35)

3-Elie Benamozegh, ibid; P. 48
(Elie Benamozegh, a.g.e., S.48)

Mistisizm, mucizeleri ve hikayelerden kurtulduğu gün, İsa'nın Ahlak kitabı bütün zamanların Yahudi literatürünün en değerli kıymetlerinden biri olacaktır." (1)

Bazan hayalimde Talmudda yazılmış olduğu gibi en son asırda yaratandan önce ayakta kalan en son Yahudi'yi görür gibi oluyorum: "Yahudi, yeminle sınırlı, Sinai'den beri ayaktaadır." Düşündüğüm bu son Yahudi olacak ki o tarihin hakaretinden ve dünyanın yalvarmalarından daha uzun ömürlü olacak, o zaman uzunluğu, insanların baskılarına karşı koymasını mazur göstermesine ne diyecek? şöyle söyledigini işitiyorum: "İsa'nın varlığına inanmıyorum" kesinlikle anlaşılın şuki Hristiyan bu bağlılıkla bu inançla rezil edilmektedir. Hristiyanın inancını açıkla-masıyla biz rezil olmakta mıyız?

Bizim için O şöyle der "Hristiyanlığa girme bir puta tapmadır çünkü o en büyük günahla alakaları vardır. Zira bir insanda ilahi varlığın oluşuna inanmak vardır." (2)

Yukarıdaki son onyıll içinde yazılmıştır. Şimdi iki bin yıl öncesine donelim ve İsa'nın çarmıha gerilmesi ve öldürülmesi hikayesini yeniden okuyalım:

"Ve İsa'yı tutup yakalayanlar yaşlı ve bilginlerinin toplandığı yere, Caiaphas'ın yanına götürdüler.....

Şimdi başrahipler ve diğerleri ile tüm konsül İsa'yı ölüme mahkum edebilmek için ona karşı yalancı şahitler aradılar; fakat bulamadılar: Evet, birçok yalancı şahit gelmesine rağmen henüz hiçbir şey bulunamamıştı. Sonunda iki yalancı şahit geldi ve konuştular. Adamlardan biri şöyle dedi, bu adam Allah'ın mabedini (Kudüsteki Yahudi mabedi) yıkıp üçgün içinde geri yapabileceğini söyledi. Baş rahip kalktı ve ona şöyle dedi: Cevabınız yokmu? Bu şahitliğe karşı sizin deliliniz nedir? Fakat İsa sukuneti-ni korudu. V. baş Rahip cevap vermesi isteğiyle ona şöyle dedi: Allahın adıyla size soruyorum, eğer İsa iseniz Allahın oğlu iseniz söyleyin bize, İsa şöyle dedi: Size söylemiştim, yine söylüyorum. Bundan böyle gerçek gücün sağında oturan, onun oğlunu ve göklerdeki bulutlardan gelişini göreceksiniz. O zaman baş Rahip onun elbisesini parçaladı ve şöyle dedi: Küfür (küfretti, konuştu; Başka daha fazla şahite, delile ihtiyacımız varmı? Gördünüz, saygısızlığını duydunuz ne düşünüyorsunuz? Cevap vererek şöyle dediler: O ölüme mahkumdur". (3) (39)

-
- 1- Rabi: Anatomie du Judaïsme français P. 204
(Rabi: Anatomie du Judaïsme français, S.204)
 - 2- Rabi, ibid; P.188
(Rabi, a.g.e. S.188)
 - 3- The Gospel according to Matthew xxvi, 57-66
(Matta'ya göre incil xxvi, 57-66)

St. luke sorgulamayı aşağıdaki gibi anlatır: Hz. İsa, Yahudi bilgileri ve yaşlıları (ileri gelenlerinden) ndan önce baş Rahipler tarafından sorgulanması yapılır:

"İsa mısın? söyle bize. O de onlara dedi ki; söylesem inanmayacaksınız, bende size sorsam cevap vermeyeceksiniz, ve gitmem de izin vermeyeceksiniz. Bundan sonra O'nun oğlu Allahın sağında oturacak.

"O zaman hepsi sordu: Sen Allahın oğlu musun? ve o dedi ki; sizler öyle olduğumu söylüyorsunuz bunun üzerine onlar şöyle dedi: Hepimizin onun ağzından duyduklarımız için daha fazla şahite ihtiyacımız varmı?" (1)

St.Mark'ın rivayeti ise St.Matthew'inkine çok benzer.

İki bin yıl sonra vaziyet-Yahudiler ve Hristiyanlar arasında uyuşma (muannid) olmayan zıdlık-hala değişmeden aynen kalmıştır.

Nihayet Almandaki Yahudi cemiyetinin itibarlı ve önemli bir üyesi olan Avukat Hans Deutsch'un başından geçen yakın tarihli olmuş ilginç bir olayı burada anlatmak yanlış olmayacaktır. Olay Konsül tarafından onaylanmış Jules Isaac'ın Yahudi taraftarı tezini desteklemek amacıyla Deutsch'un Papa vi. Paul ile görüşmesiyle ilgilidir.

3 Kasım 1964'de beklenmedik bir hadise oldu. Hans Deutsch Alman hükümetini dolandırmak suçuyla Bonn'da tutuklandı.

Dört gün sonra Le Monde gazetesinde şu başlık altında aşağıdaki yayın çıktı: HANS DEUTSCH NAZİZM KURBANLARI İÇİN TAZMİNAT İSTENMESİNDE ÖNEMLİ BİR ROL OYNADI;

"Profesör HANS DEUTSCH'un 3 Kasım da Bonn'da tutuklanması Bern'de, Viyana'da ve diğer merkezlerde Almanların Nazizm'in Yahudi kurbanlarına tazminat ödemeleri ile ilgili olarak hareketli tepkilerin doğmasına sebep olduğu görülüyor..... Haberler 4 Kasım'da Bonn'da Federal Cumhuriyetin hükümet sözcüsü tarafından şöyle duyuruldu. Profesör Deutsch yaklaşık 35.000.000 mark parayı zimmetine geçirmekten ve üçüncü grupların yanlış beyanlarına sebep olmaktan dolayı suçlanıyor.

"Profesör Deutsch'un şahsiyeti ve tutuklanmasındaki hadiseler bir sansasyon olay olarak meseleyi aydınlatıyor... Bay Deutsch Avusturya asıllıdır. O Anschluss'dan sonra Viyanayı terk ederek Filistine gitmiştir, savaş sonrasında buradan Avrupa'ya dönmüştür. Bir avukat olarak Rothschild Ailesinin Avusturya kolundan (şubesinden) bilinerek, Almanlar tarafından alınmış Yahudi malı, mülk ve emlakının geri alınması için mücadele etmeyi üzerine aldı.

1- The Gospel according to St. luke xxii, 67-'71
(luke'ye göre incil xxii, 67-'71)

Bu Avukata Ödenen ücretler büyük bir şahsi servet olacak kadar vardı, bu servet yatırımlarla daha da arttı, oyle ki kültürel faaliyetlere çok büyük miktarlarda yardımlar yapabiliyordu. (40)

"Profesör Yahudilerle Hristiyanlar arasında ki ilişkileri kötüleştiren taraftır, peşin hükümlü kişilerle mücadeleye girişmede ihtiyaç duyduğu yardımı yapabilecek Papa VI. Paul tarafından görüşmeye kabul edildi. Papa, Jules Isaac'ı misal göstererek bu projeye destek sağlamayı kabul etti.

"Ona yapılan suçlamalar Viyana şehri hayrette bıraktı, çeşitli çevreler kültürel faaliyetlerinden dolayı Bay Deutsch'u desteklediklerini ifade ettiler. Bazı raporlara göre profesör Deutsch, Nazizm kurbanı Yahudilere ödenebilecek maksimum büyüklükteki tanzimatları ileri sürmenin (taleb etmenin) yollarını görüşmek üzere Almanya da bulunuyordu.

Paris-Press'de 8 ve 13 Kasım tarihlerinde yayınlanan iki yazıdan alınan aşağıda ki paragraflarda Le Monde de yayınlanan hikayeye benziyordu:

"Nazi kurbanları adına zorla alınan milyonlarca markı kanunsuz yollardan elde etmekle suçlanan Avusturyalı Yahudi Avukat Profesör Hans Deutsch'un düştüğü tuzakın asıl sebebi Hatvany Koleksiyonu'dur ki bu Avrupalı ressamların var olan süper koleksiyonlarından birisidir.

"Şimdi pir pantolon imalatçısı olan eski SS şefi, Hauptsturmführer Frederick Wilke, Bonn'da hapisnede Deutsch'la biraraya geldi. Onun şahadeti Avukatı suçlandığı dolandırıcılık suçundan kurtarmaya yetebilecekti.

"Macaristan'ın Şeker Kralı Baron Hatvany; Rembrandts Goyas ve Degas'ın tablolarından oluşan 800 parçalık bir koleksiyon meydana getirmiştir. Bu koleksiyon savaş sırasında ortadan kayboldu. Baron 1958'de öldü ve Baron'un üç kızı profesör Deutsch'u Bonn hükümetinden tazminat alması için görevlendirdiler. Ortada hala koleksiyonun Naziler tarafından çalındığına dair bir delil yoktu. Bu Wilke'nin geldiği yerdeydi. O soruşturma komisyonundan önce resimlerin SS generali Von Pieffer-Wildenbruch tarafından alınmış ve Bavyera'ya götürülmüş olduğunu söyledi.

Bonn hükümetinin tazminatı ödemekten başka çaresi yoktu. Uzun görüşmeler sonunda belirlenen, Hatvany mirasçılarına ödenecek tazminatın tutarı tam tamına 35.000.000 marktı. Deutsch bu miktarın yarısını derhal aldı. Çok daha sonraları anlaşıldı ki, koleksiyon gerçekten alınmıştı, fakat Naziler tarafından çalınmamıştı, 1944'de Ruslar çalmışlardı. İşte bu yüzden Deutsch 35.000.000 markın yarısını almak suçundan geçen hafta Bonn'a vardığında tutuklandı. (41)

"O belkide yüzyılın en büyük dolandırıcısıdır.

"Deutsch olayı şimdi uzman araştırmacıların ellerin de kimyagerler ve el yazısı uzmanları profesör Deutsch'un raporlarını içeren büyük dosyaları en küçük ayrıntılarına kadar dikkatlice araştırıyorlar.

"Bazı uzmanların fikirlerine göre profesör bu dosyaları hazırlarken; büyük bir maharetle hazırlanmış delil belgeleri için 20.000.000 Mark harcamış. Bonn'daki hükümet sözcüsüne atfen bir Alman avukat şöyle söyledi: "Eğer şüphelerimizde haklı çıkarsak, Deutsch olayının Almanyada görülmüş en büyük dolandırıcılık olaylarından biri olduğu ortaya çıkacak."

Hans Deutsch bir an olsun kendine güveni kaybetmedi ve şöyle söyledi "Butun hayatım bana şahiddir." Yahudi halkının savunmaları, kitabı esaslar , okullar, Yahudilerle Hristiyanları bir araya getirme çabaları ve diğer ifade edilmeyenler- Bunlar hala düşünulemiyor. "Bütün hayatımı büyük gayeler uğrunda harcadığımı isbat edebilirim." Ancak sağ eliyle aldığını sol eliyle verebiliyormu? Mr.Hyde mi Doktor Jekyll için çalışıyordu, yoksa Doktor, Mr. Hyde için yalnızca bir paravan mıydı? (1) (42)

SON

1- Burada bahsi geçenler "Doktor Jekyll ve Mr.Hyde" adlı ünlü romanın kahramanlarıdır. Romanda iki kişilikli bir doktorun hikayesi anlatılır.

Doktor Jekyll iyi bir insandır, geceleri ise kişilik değiştirir ve M.Hyde olarak Londra sokaklarında insanlara korkulu anlar yaşatır. (çevirenin notu)

SONUÇ

Yaptığımız tercümeden ve onun ışığında okudüğümüz diğer kitaplardan edindiğimiz bilgilere göre Hristiyan-Yahudi anlaşmazlığının temeli oldukça önemli farklılıklara dayanmaktadır: Kitabın üç ana bölümünden ayrı olarak bizim tercüme ettiğimiz 1. Bölümün şimdi üç konusunu bölümler halinde değerlendirelim :

1. Bölümde Jules Isaac ve beynel milel Yahudi teşkilatlarının sinsi uzun çabaları sonucu Konsülü nasıl etkiledikleri anlatılmaktadır.

11. Bölümde ise Jules Isaac ve Markos Matta, Yuhanna ve Luke'nin Hz. İsanın karşılaştığı hadiseler ile Romalı valinin tavırları ve ona Yahudilerin tesiri farklı olarak ele alınmaktadır.

111. Bölüm önceki bölümlere atıflarda bulunarak ayrıca farklı olarak Romadaki oylamanın tarihi bir gelişim sonucu nasıl bir seyir takip ettiği ve Yahudi teşkilatlarının bunu temine yönelik nasıl bir yol takip ettiği ve Hristiyan kaynaklarının Yahudi yazarlarca nasıl hafife alındığı tarini periyodik bir sıra ile gözler önüne serilmektedir.

111. Bölümde Tarihi Yahudi düşmanlığının sebepleri bilhassa Jules Isaac tarafından ele alınışı gözler önüne serilirken Hitlerin Nazi Almanyasındaki sorumluluk ve ondan önce Yahudilere reva görülen haksızlıkların yine J. Isaac'ın tesbitleri ve hucumları konu edilerek anlatılmaktadır. Ayrıca 111. Bölümün son kısımlarında ise Hristiyanların mudafaaları verilmekte ve J. Isaac ile diğer Yahudilerin iddiaları çürütülmeye çalışılmıştır.

Bize göre Tercüme ettiğimiz kitabın bu birinci ana bölümünün üç bölümünün sonucu ortaya çıkan şudur: Gerek Hristiyanlar ve gerekse Yahudilerin ayrıldığı noktalar çok derinlere varmaktadır. Bunları hemen her müslümanın bil-hassa ilahiyat tahsili yapan hemen her Müslüman Türkün de bilmesinde sayısız faydalar görmekteyiz.

Bütün bu farklılıklara ve düşmanlıklara rağmen eğer bugün dünyada Hristiyan-Yahudi birliği gibi bir realite varsa veya en azından böyle bir görüntü varsa şüphesiz ki bu bir menfaat birliğidir, bu menfaat ise İslam alemini sömürme ve İslam aleminin sahip olduğu sayısız tabii kaynaklarını ve topraklarını müştoreken paylaşma menfaati'dir.